

A. A.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ

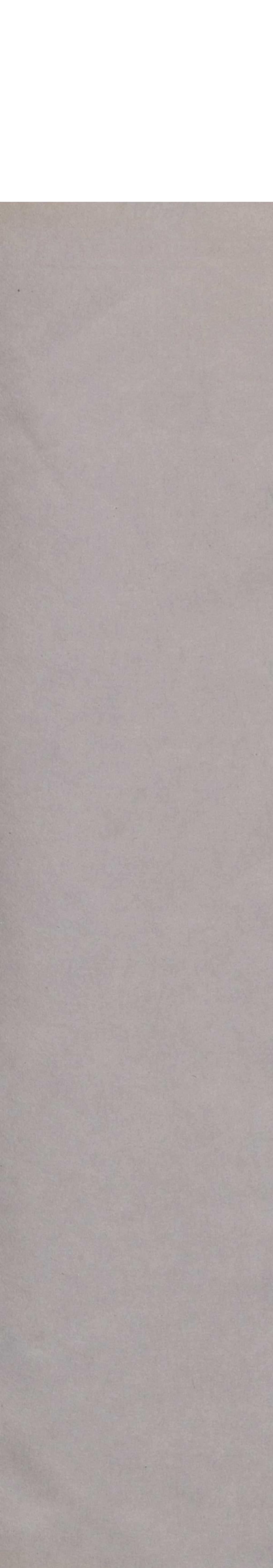
ΤΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΑΘΗΝΩΝ

39







70061

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

M

TE

ΠΡΑΓΜΑΤΙ
ΤΟΜΟΣ 39

ΜΥΚ

ΤΕ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ



PREFACE
INTRODUCTORY
SOURCES
TEMPLES AND S
HYPAEETHRAL S

Δοξασίαι ἀρχαὶ
ΙΕΡΑ ΔΕΝΔΡΑ Κ
ΙΕΡΟΙ ΚΙΟΝΕΣ
ΟΚΤΩΣΧΗΜΟΙ Α
ΙΕΡΑ ΚΕΡΑΤΑ
ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ Π
ΔΙΠΛΟΙ ΠΕΛΕΚΕ
ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤ

Κατάλογος Εἰκόνων
Κατάλογος Πινάκων
Πρόλογος

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ
ΠΗΓΑΙ
ΝΑ·Ι·ΣΚΟΙ
ΥΠΑΙΘΡΙΑ ΙΕΡΑ
ΒΩΜΟΙ

1. Τετράπλευροι
2. Κυκλικοὶ βωμοί
3. Βωμοὶ ἀμφίβολοι
4. Βωμοὶ ἔρματα

η'

ALTA

F

R

A

C

SACRE

SACRE

FIGUR

HORN

REPRE

THE I

CONCI

ΠΙΝΑΚ

- Eἰκὼν*
- 1 Μυκῆναι. Χρυσοί σφενδόνες.
 - 2 Σφενδόνη χρυσοί σφενδόνες.
 - 3 Ἐπίχρυσος ἀργυρός.
 - 4α Σφενδόνη χρυσοί σφενδόνες.
 - 4β Σφενδόνη χρυσοί σφενδόνες.
 - 5 Σφενδόνη χρυσοί σφενδόνες.
 - 6 Χρυσοῦς δακτύλιοι.
 - 7 Βορειοανατολική σκοινία. Κάτοψις (κάτοψις).
 - 8 Κάτοψις μεγάροις.
 - 9 ΥΕ Ι ναὸς Κέας.
 - 10 Κάτοψις τοῦ ναοῦ.
 - 11 Μυκῆναι. Θρησκευτῶν εἰδώλων (καταστάσεις).
 - 12 Σφενδόνη χρυσοί σφενδόνες.
 - 13 Χρυσοῦς δακτύλιοι.
 - 14 Σφενδόνη χρυσοί σφειοῖς.
 - 15 Σφραγιδόλιθος ὅλης.
 - 16 Σφενδόνη χρυσοῦς.
 - 17 Πλακίδιον ἐξ ὑαλίου.
 - 18 Σφενδόνη χρυσοῦς.
 - 19 Σφραγιδόλιθος ὅλης.
 - 20 Χρυσοῦς δακτύλιοι.
 - 21 Σφενδόνη χρυσοῦς τοῦ Νέστορος.
 - 22 Πλακίδιον ἐξ ὑαλίου.
 - 23 Σφενδόνη χρυσοῦς.
 - 24 Σφραγιδόλιθος ὅλης.

t'

Eἰκὼν

25 Σφι

26 Σφι

27 Σφι

28 Σφι

29 Σφι

30 Σφι

31 Τρι

32 Πλι

νῶν

33 Σφε

34 Σφε

35 Σφε

36 Σφε

37 Ἀνδ

38 Πή

39 Σφε

40 Σφε

ΚΑΤΑΛ

- I Πήλινον εἰδώλιον.
Clay figurine.
- II Ἀπὸ ἀέρος καὶ
Τσούντα». B,
τιον εἰδώλων.
onation).
- Mycenae. Th-
- III Μυκῆναι. Ἐσθίων
θον ἐν εἴδει θυ-
- Mycenae. Te-
- IV Μυκῆναι. Πε-
- Mycenae. Th-
- V ΥΕ III A-2 :
LH III A-2
- VI Μυκῆναι. Γραμμή
- Mycenae. Pa-
- VII Μυκῆναι. Τοιχός
- Mycenae. Min-
- VIII Μυκῆναι. Πήλινος
ἱεροῦ (φωτογραφία).
- Mycenae. Clay
shrine» (photograph).
- IX Μυκῆναι. K, τοιχός
- Mycenae. K, τοιχός
- X Μυκῆναι. Κατάτοιχος βωμοῦ. B,
- Mycenae. Re-
- al Way. B, pri-
- XI Μυκῆναι. Δωμάτιο Θ, κατάλοιπον
- Mycenae. Room Θ, the floor. Θ,

$\imath\beta'$

XII

M

C

M

T

XIII

M

C

M

XIV

M

M

XV

M

(

M

XVI

M

M

XVII

M

M

XVIII

M

M

XIX

M

M

M

NA

Τὴν συλλογὴν καὶ
ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν
θησαν ὑπὸ τοῦ E. Be
(*The Oil Tablets of*
μον σύγγραμμα τοῦ
1950, ἐπεπε νὰ συ
Αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν
ἀποκάλυψις τοῦ Θρη
φασίν μον, νὰ συνεχ
τέλεσμα ταύτης εἶναι
τέστη δυνατὴ διὰ τ
καὶ τῆς Ἀκαδημίας
καὶ ἐντεῦθεν ἐκφράζα
σις τῶν ναῶν, τῶν βα
τελεῖ τὸ πρῶτον μέρο
της μον. Ἐν καιρῷ θ
τερον μέρος.

Τὰ γενικὰ συμπερ

1184ην Συνεδρίαν τῆ

βρίον 1976 ἡ Σύγκλι

καταλογον κτισμάτων
Κρητο-Μυκηναϊκήν πε-
τῆς μυκηναϊκῆς θρησκείας
την τῆς μυκηναϊκῆς σε-
και λαζαρέων σφραγιδολίθων
Μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν.

Αἱ μέχρι τῶν ἡμερών
ἔστηριζον συμπεράσματοῦ μινωικοῦ καὶ τοῦ
τῶν δύο περιοχῶν ἦτο πως
was the relation of the
canaean different from
γει ὁ ἴδιος «Scholars will
unanimously that no
representations from

from the
we have
ligions w
tails of n
τοῦ βιβλίου
«In the
religion,
tical, th
rash, for

Τὸ 196
πρέπει νὸ^ν
ριοχῆς⁸, δ
σκευῶν, α
μυκηναϊκ
μικῆς Β
ὕπαρξιν ε
το δὲ ἐπι
σκείας, ἡ

· Ή πλε
δέχεται ν
Κρητῶν
των, οἱ π
τικὴν Ἐλ
διάφορον
σχέσιν ἡ
γονικὴν δ
σχεδὸν ἀτ
Κρήτης, ε
σιν τούτο
· Ακόμη π
ρωτικὰ κ
των, οἱ δ
σιμεύσαντ
ται ὅτι οἱ
μέγαρον,
τῆς μινωι

Εἶναι ἄρα γε δυνατομέα τῆς θρησκείας ρωτικῆς Ἑλλάδος, ἵδι τῶν μεσοελλαδικῶν στοιχεῖον τῆς θρησκελος τῆς ἑλληνικῆς θρητήν, ὅταν ἔγραφε: «Counts almost to λαδικοὶ ὅμως κάτοικοι εἶχον ἐξειλιγμένην λοξασίας. Εἶναι φυσικὸν καὶ ἐκ τοῦ χώρου τῆς δὲν ἦσαν ἀντίθετα πρκνύεται καὶ ἀπὸ κατέρρωτημα ὅμως παραμεὶς τὰς δοξασίας καὶ μοιωθῆ πλήρως πρὸς μεν, αἱ ἐκ τῶν πινακίδων ποδεικνύουν τὴν ὕπαρξην μυκηναϊκὴν ἐποχὴν καὶ ρωτικῆς ἀπὸ τῆς μηνθεότητος. Καθίσταται ἐπὶ τοῦ παρόντος πρέπει νὰ βασίζεται ἐπὶ ἐπὶ καταλοίπων ἀνακοίνων τὴν πισκευτικῶν δοξασιῶν ἐπι-

Γραπταὶ μαρτυρίαι, γενέστερα συγγράμματα ὅποιας παρέχει τὴν πισκευτικῶν δοξασιῶν ἐπι-

ρικὰ ἔπη, τὰ
κατὰ πολὺ μ
διὰ τὴν λατρ
νὰ ἀποδειχθῆ
φικὰ ἔθιμα,
σύγχρονον τί^ν
τυρίαι τῶν ὅρ
δύνανται νὰ
'Ἐν τούτοις
σιν, αἱ ὅποιαι
ἔξ ἄλλων πη
εῖναι σοβαρὰ

Αἱ ἐπιγρα
καὶ τῆς Κνω
τὰ κείμενά τ
ρισμένα καὶ ε
ἐλάτρευον οἱ
ται τὰ εἰς αὐ
ΐερῶν χώρων
ΐερῶν. "Αλλα
σκευτικὰς συ
εἰς τοὺς ἔρευ
δυνατὸν νὰ ἀ
οτάτην πηγὴν

Μοναδικὴν
φθέντα κατάλ
περιλαμβάνου
μένους ἡμιπο
μικρογραφίας
λιοι φέροντες
σκευτικοῦ πε
φέρονται ως
εὔρεθησαν εἰς
ρυνθοῖς», ἡ γ

εἶναι ἀμφιβόλου γνησίας
θέσεις καὶ τὰ συμπερολίων, τῶν δύοιν τὴν γνησίαν
συμφωνίαν οἱ δακτύλιοι παραστάσεις, ἀνάγονται
λιοι εὑρεθέντες εἰς τοὺς
ἐπὶ τῆς σφενδόνης των
ἐκ τούτου δὲν καταλέγονται.
Σχετικῶς ὅλιγώτεροι
γεγλυμμένας παραστάσης
γὴν πληροφοριῶν¹⁶. Αὐτοις
μων λίθων καὶ ψήφων
καὶ διὰ τοῦτο ἡ ὁμοιότητα
λάδος εὑρεθέντων δειγμοί¹⁷
ἀκολουθοῦν παράδοσιν
τεθῆ ὅτι ἀνήκον εἰς την
γουν παραστάσεις ἀνατοτε
καθ' ὥρισμένον τε
ἀπὸ τοὺς τεχνίτας μερι
φιβολία ὅτι ἐκ τῆς μικρής
ἡπειρωτικὴν Ἑλλάδα,
κῆς αὐτῆς καλλιτεχνία
κονιστικάς των παραστάσεων
πευον ἔλλαδικάς θρησκεία
κατανοητά.
Αἱ ὅλιγαι
του συμβόλου τῆς μιναίας
Πρέπει ὅμως νὰ τονισθεί
παραστάσεως ἀντεπροσώπου
κατόχους των. Οἱ δακτύλιοι
γῖδες καὶ αἱ παραστάση
λουν τὸ ἀντίστοιχον τῆς
σπουδαιότερα στοιχεῖα
ζωὴν καὶ τὴν πεῖραν την
ξένοι, θὰ ἔχρησιμοποίησεν
Κατὰ κανόνα αἱ ἐπιστολές
εἶναι ἔγγλυφοι, οὐδὲν
πλέον τοιούτοις σημείοις
παραστάσεις.

ἀπεικονίσεις

σεις ἀπεικο-

λοτε δὲ ὡς

αὐτὰ πρόσ-

δεξιά, εἰς

ὅτι τὰ ἀπο-

θεσιν ὡς

τὰς λεπτο-

τὸ ὅλον ἔγγ

τα πράγμα-

στικῆς συν-

Εἶναι τοῦ

δονῶν, αἱ

μορφαὶ βα-

καὶ ὁ χαρ-

ἀπὸ τῆς ἀ-

ξιὰ μὲ τὴν

ὑπάρξη ἀρ-

τῆς συνθέ-

δυνατὸν νό-

ἀφοῦ τὸ οὐ-

(εἰκ. 2),

ὅπισθεν τὰ

δὲν ἐπιτρέ-

τοῦτο ἀπο-

τηθῆ εἰς τὰ

τοῦ χαράκ-

Πρέπει

τῶν σφραγ-

θυμίας (con-

είκονίζονται)

τὴν παράσ-

διὰ νὰ παρ-

πων ἐν κιν-

τοῖς ἥτις τοῦ

παράστασι

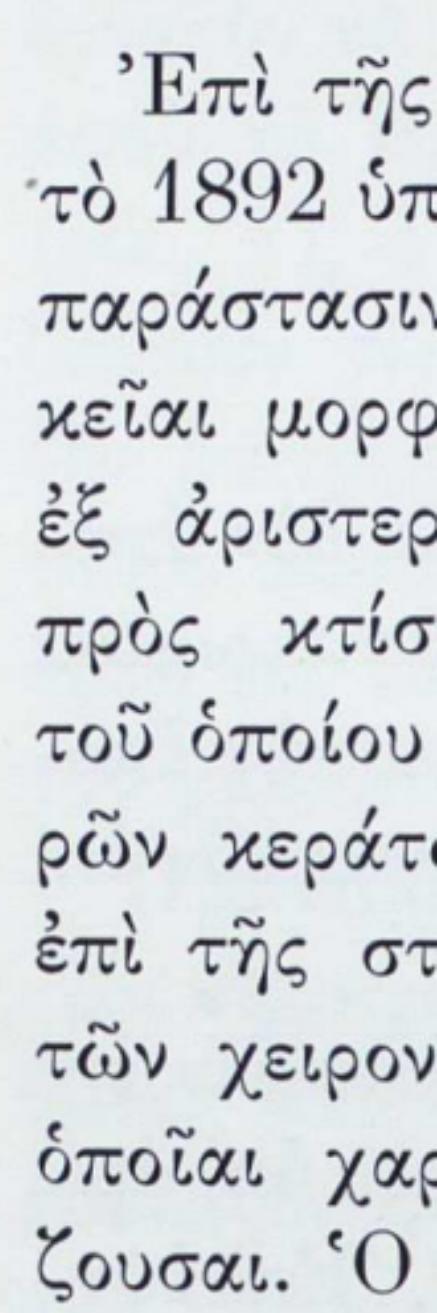
χείων εἰς τὸ αὐτὸ πλάξενίζουν τὸν θεατὴν ἀλλαγήθως οἱ δακτύλσιν των εἰς τοὺς δακτυφέροντο ἐπὶ τῶν δακτυσφραγῖδες διὰ τὴν σχρησιμοποιοῦντο ώς βραχίονας καὶ εἰς ὅρμαπον κατὰ τὸν ὅποῖον

Ἐκ τῶν πηγῶν, αἵ τὰς πληροφορίας τὰς διούτων σπουδαιότεραι τὴν μυκηναϊκὴν ἐποχήν

Τὸν ὅρον *Ναΐσκοι* στελοῦν τμῆμα ἀνακτορείς τὴν λατρείαν θεότητον ἀποδεικνύεται ἐξ γλυπτῶν ἔργων τέχνην

Τὴν ἀρχαιοτέραν ὑπερχρυσῶν ἐλασμάτων τῆς θυμὸν III καὶ IV λακκοελοῦ ἴσοδόμου βάθρου εἴτος τοῦ ὅποίου ὕψοῦτανον καὶ ἄβακα. Πρὸ τοῦ κτίσματος ἐπιστέ

τητά του.
ἐπιστέφοντ
όποίων κα
τητος, εἰς



Εἰκὼν 1. Μυ
ἔκτυπον παρά

Ἐπὶ τῆς
τὸ 1892 ὑπ
παράστασι
κεῖαι μορφ
ἐξ ἀριστερ
πρὸς κτίσ
τοῦ ὅποίου
ρῶν κεράτε
ἐπὶ τῆς στ
τῶν χειρον
ὅποῖαι χαρ
ζουσαι. Ο
εἰκονιζόμεν
ναῖκες ἀλλ
νοῦχοι, μὲ
αἱ μορφαὶ

στῆθος. Κίων μὲ διπλακα, ὑψοῦται εἰς τὸν ἄξιμαὶ παραλλήλως πρόσσκον, ὡς δέχεται ὁ ΦΤσούντας, ἢ ἀκόμη τὴ πρὸς τὸ βάθος τοῦ κτίστη

Εἰκὼν 3. Ἐπί

Εἴναι ὅμως προφανὲς ὅτι σκος, ἢ πρόσοψις τοῦ διατητοῦ οὐ πάντας θαλαμοειδῆ τῆς παραστάσεως ἔχει ὑψοῦται τετράπλευρος ναέρατα. Ἡ πρόσοψις τονὰ ὑποθέσῃ ὅτι πρόκειται ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτη πλευρα σχήματα παρισταδεικνύει ὅτι τὸ εἰκονιζόμενον πλευρον ναῖσκον, καὶ ἀποκες χειρονομοῦσαι προσδιποῖον καλύπτει πλήρωδύο γραμμαί, μία τῶν ὅτι

A diagram of a cell with a nucleus containing a nucleolus, rough endoplasmic reticulum, and mitochondria.

200

Εἰκὼν 4α. Σ

αριθμού

όρχοῦνται
Παράλι

σοῦ δακτυλίου

ταὶ δύο ζεῦ

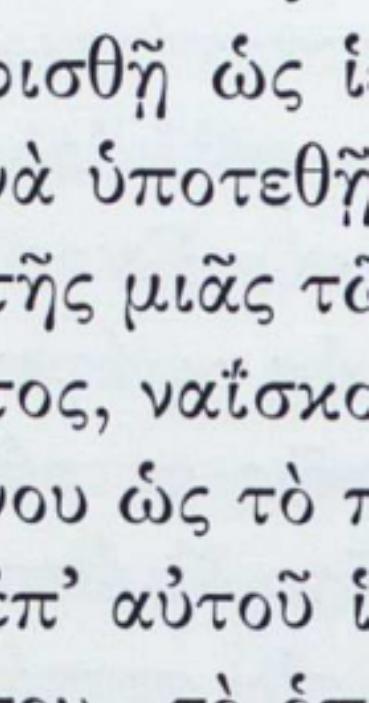
νὰ ὑποτεθῆ

της μιᾶς τοῦ
τοῦ, ναῖσκο

Ἐπ' αὐτοῦ ἔ

τοῦ, τὸ ὅπερ
εἶναι ἔρδος

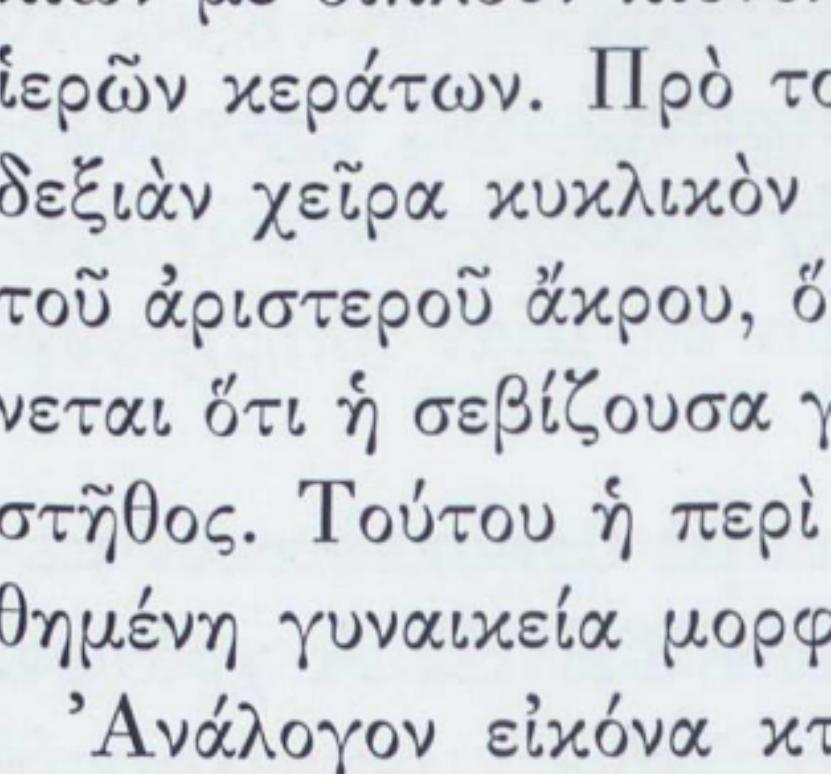
Οι δακτ



οὐ, τὸ ὅπι
τίνακι ἵερὸς

Ιεροῦ, τοῦ
Οἱ δακτ

εῖναι ἀποδεικτικά. Ὅτι
εύρεθησαν εἰς τὴν μυκήνην καὶ δωρεῶν περιῆλθον
ἐνδιαφέρων εἶναι ὁ δακτύλινος, τὸν ὅποῖον ἐδημοκράτης
καὶ ὁ ὅποῖος λέγεται ὁ



Εἰκὼν 5. Σφενδόνη χρυσοῦ δακτύλου τοῦ Βερολίνου.

παραστάσεως εἰκονίζεται
λοῦ βάθρου ἢ ποδίου. Εἰ
‘Η πρόσοψις τοῦ κτίσματος
κίων μὲν διπλοῦν κιονόν
ίερῶν κεράτων. Πρὸ τού
δεξιὰν χεῖρα κυκλικὸν
τοῦ ἀριστεροῦ ἄκρου, ὃ
νεται ὅτι ἡ σεβίζουσα γ
στῆθος. Τούτου ἡ περὶ⁶
θημένη γυναικεία μορφή.
’Ανάλογον εἰκόνα κτίσταται ἀνὴρ εἰς λατρεύοντος δακτυλίου ὑπὸ ἀρ. 6 (εἰς ἀπόκειται εἰς τὸ Μουσείον ἰδρυμένον ἐπὶ γος ιερῶν κεράτων. Με-

δὴς γραμμή
αὐτῆς ἀκτινή^{την}
τμῆμα εἶναι
καὶ πάλιν αὐτή^{την}
αἱ λεπτομέτραι^{την}
τὴν αὐθεντικήν.
'Εκ τῶν
όποίας ἔχομεν
καὶ ἀνεξαρτητήν.
Χαρακσικων εἶναι
νάμεθα νὰ
ἐκτάσεις. 'Ε
φαὶ αἱ βαίνεις
στενὸν περι-

Σπανίας
γειογραφίας
χογραφίας της
Εἰς τὰ τεμάχια
εἰς τὸ βάθος
κρανον. 'Η
ἀντὶ οἰερῶν
Lang δέχονται
τέλος τῆς μητοιοῦντο σφραγίδας
σώζονται της
θεσιν δὲν εἶναι
της την μητοιοῦντο σφραγίδας

'Επ' αὐτοῦ
νου ὑπὸ Ζεύς
τῶν σκελῶν
όποῖον ὑπερβαίνει
περατοῦται
τρίτον ὑποστητικόν

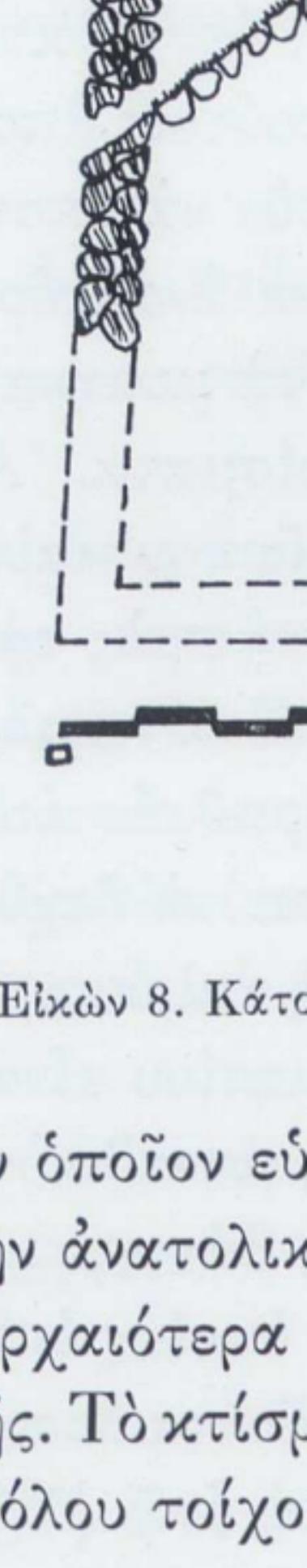
σιαζομένης ὄψεως (πίν στον τῶν ὅποιων ἐγρα Immerwahr, εἰς τὴν βωμὸς καὶ ως ἐκ τούτου ὅμως τὸ κτίσμα τοῦτο τῶν τετραπλεύρων βωμ τὴν μυκηναϊκήν, ἀκόμη π.χ. ἀπὸ τὸν καθαρὰ ἀποκνωσοῦ (PM II, σ. 61 Μυρσινοχωρίου (εἰκ. 18 βῶν καὶ τῶν Μυκηνῶν πῶς θὰ ἔξηγήσωμεν τὰ τὰ ὅποια ἐγράφησαν εἰς σον τρίτον στήριγμα; "ποδικὴν τράπεζαν προσ ἀμφίβολον τὴν ὀνομασίον πηλίνου ἀποτυπώματος son, σ. 268 καὶ 283). σκον. Καὶ εἰς τὸν κρατῆρα παράστασιν ναῖσκου μὲν ριγμάτων ὑποδεικνύει τὸ παραστάδες εἶναι δυνατ καὶ πηλοῦ, ἐνῷ ἡ μεσαστοιχεῖον τῆς διακοσμητικῆς ἐγράφησαν ἐπὶ τῆς στέγης πάτων, ἕκαστον τῶν ὅποιων ὄψεως.

"Η παράστασις ναῖσκος ἀρχιτεκτονικὰ κατάλοιποι βορειοανατολικὴν πτέρυγαν κάλυψε τὰ θεμέλια μικρούς, διαστάσεων 3.10 × 6.50 μ. ύψος ταῖς ἐπαισθητικαῖς κατασκαφῇ ὑπὸ κατηρεῖτο καλύτερον. Εἰς

ρέθη κατὰ
σάρων του
πιθανότητα
δωματίου -

ὅλω ἔξ δωμ
ρου καὶ αὐτ
ρίας προσόψ
ρου δωματίο
τνίας ἵππείο

Σπουδαιότατος προφ
συνεργατῶν του εἰς τὸ
αὐτὸν ἀρχικῶς ὑπάρχον
γνώρισίς του ὡς ναοῦ σ



Εἰκὼν 8. Κάτω

χῶρον εἰς τὸν ὄποιον εὗ
νος καὶ εἰς τὴν ἀνατολικήν
μελίων, τὰ ἀρχαιότερα
ρύθμου μορφῆς. Τὸ κτίσμα
νην διὰ περιβόλου τοίχο

λαμβάνει δ

δομον πρὸ

τῆς αἱθούσ

2.90 μ. πλ

κατωφερεί

‘Εκατέρο

άναβαθμοὶ

εἰς τὸν δόμ

τὸν μακρὸν

πέραν αὐτοῦ

άνωτέρω, τ

εἰς τί εἶναι

ζω ὅτι πεισ

μὲ τὰ ἴδιά

Ταῦτα,

εἰς τὴν πρώτην

ἀνεξάρτητην

ἰσόπεδον, σ

τῷ συνόλῳ

ζετο δι' εἰδήσ

δήποτε ἄλλον

ἢν ἀνάκτορον

εἰς τὴν κορ

τὰ ὄποια κ

ῶς οἴκημα

του δωμάτιου

ἀνασκαφείσ

ρισσότερα τ

ύποθέσωμεν

οἰκία ἄρχοντος

οἰκία ἄρχοντος

Τὸ πρὸ τῆς

χρηστον εἰς

‘Η θέσις το

οντο τὸ ἐν

ἀνυπερβλήτ

κλιτύος ὑπῆρχεν εὔρὺς
λει τὴν σκέψιν ὅτι ἔτει
τὴν χρῆσιν τῆς κλιτύος
καθαγιασθῆ ἀπὸ μακρο-

’Εὰν νῦν ἀποβλέψωμεν
σιέστερον πρὸς τὴν λύσην
γόμενον ‘Ομηρικὸν “*Y*,
π. X. Κατ’ αὐτὸν ἡ Δημήτη
θῆ ὁ ναός της καὶ ἡ δια-
στίχους (στ. 270 - 272)

”Αγε-
τευχόντα
Καλλιχόδοι

‘Η θέσις τὴν ὅποιαν
τῆς Δημητρος ὑποδειχθεῖ
καὶ ἐπὶ ἔξαρματος τῆς
302 - 304) ὁ ναὸς ἐκτί-

· · · · ·
ἐνθα καθ-
μίμνε πόθε

‘Ο ἀπεσταλμένος τοῦ
ὅτι ἡ Δημήτηρ μακρὰν
μεγάρου ἦτο ἀρκετὸς δι-
κατάλληλον διὰ νὰ ὑπο-
ρεῖχε χῶρον εἰς τὸν ὅποιον
ρηκολούθουν τὰ σεμνὰ

τὰ
οὖτ’ ἀχέειν.

‘Η κατὰ τὴν παράδοσιν
ὅποιον ἦτο ίδρυμένος ὁ

νου ἴδρυθησα
ρικούς χρόνο
ράδοσις, τὴν
ἀποδεικνύου
κηναϊκῆς ἐπ

Eἰς τὴν μ

ρον ναόν, ἥ
(εἰκ. 9). Ἀ
συμπαγὲς τα
τρων καὶ π
θαλάσσης, ε
τος. Ἡ εἴσο
(εἴδους προδ
ται τετράπλ
γυναικείων
τὸν βορειοδυ
ρεν εἰς τὸ ἐν
δωματίου ἐν
VII, ἐνῷ πε
μικρῶν δωμ
φαίνεται ὅτι

τέθη τὸ ἀνατολικὸν τμῆμα
XIII. Τότε τὰ ἀρχαιότερά
ἀδυτον τοῦ Ἱεροῦ. Ὡς ἡ
εύρεθησαν τεμάχια πολλά
εἶναι δυνατὸν νὰ διακριθεῖ
ἡ ἐὰν ὅλα ἦσαν ἀφιερώματα
ἀποδοχῆς τοῦ συγκροτή-
ρος ναός, καταστραφεὶς
τονταετίαν καὶ παρέμεινε
χῆς. Ἡ παράδοσις ὅμως
ρικοὺς χρόνους καὶ εἰς την
π.Χ. αἰῶνος.

Αξιοσημείωτον εἶναι
ὅχι μόνον τὸν κεντρικὸν
τὰ ὄποια θὰ ἔχρησίμευον
θημάτων, ως καὶ ἀρχαιο-

κτήριον (Γ), τὸ ὄποιο
ἀπεκαλύφθη πλήρως εἰς
(πίν. II, Γ). Τὸ κτήριον
ήρευνήθη ἐκ νέου ὑπὸ της
1972 ὑπὸ τοῦ Μυλωνᾶ³⁹
οἰκίας Τσούντα, ἔχει σχήμα
II, Γ καὶ εἰκ. 10). Περι-
μ.) καὶ ἐν μεγαλύτερον
ρειοανατολικά. Ὡς ἀποδεικτιον
 Γ^1 ἀπετέλει ἀρχαιότερη
προσετέθη ως ἐπέκτασις
τὸ ἀδυτον, τὸ δὲ Γ^2 τὸν
ρίου, ἡ ὄποια ἦτο καὶ ἡ
γιοι τοῖχοι τοῦ κτίσματος
ρε «πομπικὴ ὁδός» (πίν.
βόρειον ἄκρον τοῦ δωματίου
νοτίου μεσοτοίχου τὸ
πηλοῦ καὶ πλέσιας (πάπεδου. Τὸ μέγιστον π

20

εἰς 1.29 μ., ἐνῷ τὸ μέγιστον
1.33 μ. Εἰς τὴν νοτιοδυτικήν
κατασις ἔχουσα εἰς τὸ μέγιστον
τὰ 0.09 μ. πέραν τῆς νοτιοδυτικής
κυλινδρικός συμπαγής τῆς
ἐπεκτάσεως. Ἡ αὐτήν κατὰ δὲ τὸν Wace καὶ
γῆν⁴⁰. Ἡ ἐλαφρῶς κοφέρουν ἐπάλληλα στρώματα
ἐλαφρὰ καὶ ἐπιπόλαια.
Περὶ τὰ 0.82 μ. προσθητοῦ
κατὰ χώραν ὀγκόλιμπον
(σφηνῶν) ἐπὶ τῆς ἐπιφάνειας
10). Ἡ ἐπιφάνειά του, ἀκατέργαστος καὶ ἀνώριτος
ἡ πλήρης ἀνομοιότης της
κλείουν τὴν χρῆσίν του.
Προφανῶς ἦτο ὀγκόλιθος
ἐσφαγιάζοντο τὰ προσφύματα
μὲν τὸ κυκλικὸν βύθον
ἐχρησιμοποιεῖτο τὸ αἱρέτιον
Οἱ βράχοι τῆς κλιτίου
κατὰ μῆκος τῆς ἀνατολικής
τμήματά των εἶχον καλούμενον
φάνεια τοῦ θρανίου ἥτοι
ματος. Ἰσως εἰς τὸ θρανίον
μενα χρήσιμα εἰς τὴν λανατὸν νὰ
έξακριβωθῆ, ἐπί της
Γ² χρόνους, τὸ κονίαμα
διὰ νὰ καλύψῃ τὴν ὄλην
ὄγκολιθον. Τὸ ὅτι ἡ στοιχία
κνύεται ἀπὸ τὰ δάπεδα
ρέθησαν τὰ ἵχνη τοῦ ξυλείου.

Τὸ ἀδυτον Γ¹ εἶχε σκαλοπάτια
κατὰ τὰς νεωτέρας ἐρεύνας

πλίνθος λα-
τούτου ἀρ-
φίας ἐπὶ τ-
της μικρὸ-
κνύουν, πλ-

‘Ως εἴδε-
εἰσόδου το-

τῆς ὁδοῦ,
γίνη λόγο-

Εἰς τὴν
διδάσκαλο-

λωμένοι ο-

σαν ἐν τῷ
0.16 μ. Τ-

που. ’Εκ

μεμιγμένη-

ἀπίθανον -

τὸς διὰ να-
ρὸν - ναός

περιοχῆς,

ὅπισθίου β-

τοῦ πρὸς Β-

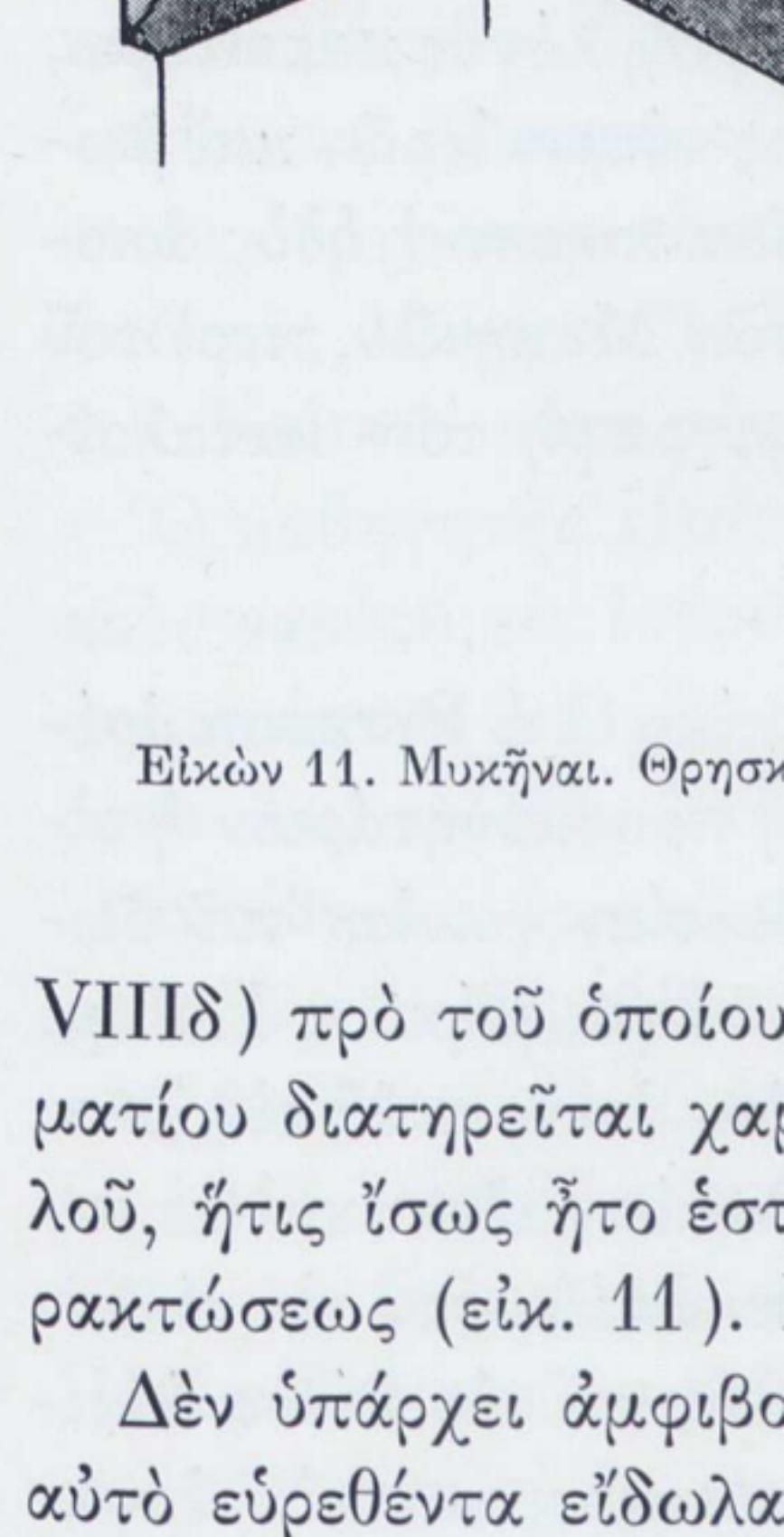
ρος πληρο-

τον ὁ Ταγ-

σκευτικὴν

τήρησα κατὰ τὴν ἀνατὸν τριγωνικὸν χῶρον

‘Ο χῶρος τῆς κλίμασειρᾶς τριῶν κιόνων τε χου, εἰς δὲ τὸν βόρειον (εἰκ. 11).’ Επὶ τοῦ



Εἰκὼν 11. Μυκῆναι. Θρησκευτικόν.

VIIIδ) πρὸ τοῦ ὅποίου ματίου διατηρεῖται χαρλοῦ, ἥτις ἵσως ἦτο ἐστρακτώσεως (εἰκ. 11).

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία τὸ εύρεθέντα εἴδωλα

Taylour πνὰ τονισθῆ ναικὸς μὲ τοῦ μικροῦ δον, ἀλλὰ γυματικὸν δτὰ διαμερί το δὲ ἀπεδ τημένων ἔτὴ χοάς (πί τὸ 1971 - ἀποδεικνύε μῶν εἰς σχ δεικνύουν δόποίου θὰ πων τῆς ἥ

Εἰς τὴν σκαψεν οἴκ κονοστάσιο ματίου τού καὶ πλάτου ἀριθμὸν ἀγ λὴ ἀνδρικὴ «Lord of A κείμενα ἔχ

λεῖον τῆς νεολιθικῆς ἐδιπλοῦς πελέκεις τῆς ἀπουσία τοῦ μινωικοῦ κὴ λατρεία. Τὰ εύρεθέντος. Πρέπει νὰ σημείνησφηνωμένον εἰς τὴν διὰ χοάς. Κατὰ τοῦτο σαν εἰς τὸ θρησκευτικό σημειωθῆ ὅτι τὸ θρανίγαλύτερον μέρος τοῦ δικας τῆς οἰκογενείας. Τοῦτο εἶχε τὴν θέσιν τοῦ «εἰς

‘Ομοία περίπου Ἱερὰ μάτιον τοῦ οἰκισμοῦ τορέσχεν ὁ Nilsson⁴⁹. Πάναβληθῆ, μέχρις ὅτου Εἰς τὸ Μάλθι-Δώρι ὅποῖον μάλιστα ὡνόματος εἰς τὰ κατάλοιπα δωματιαὶ συσσωρευμένα ἐπὶ καὶ τὸ μέγεθος ὁ χαλιώποιος οἱ Μυκηναῖοι κεων - ἐργαλείων εἶναι ἀπὸ τὰς Μυκήνας⁵¹. Τοῦ Valmin οὔτε τὴν

‘Ο καθηγητὴς Huber οὓς ναοὺς» εἰς ἴσαριθμημειούμενα διὰ τῶν γρόνων⁵² Ας, εύρεθὲν ὑπὸ ‘Υπετέθη ὅτι ἀρχαιῶς μεταξὺ τῶν θεμελίων τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἔξ εἰλέτο 1946, μεταξὺ τῶν ὅπελεκυς, ἀνῆκον εἰς ναούς. Η ὑπόθεσις αὕτη βεβαίωθενται τὸ ἐρώτημα

τοῦ ὄποίου
βεβαιωθῇ
ματα ἡ σκι
ἱερέα, ὃ ὄπ

Καλύτερ
μακρὸν τε
του ἀποδει
διὰ τοίχου,
ἀλλήλων κ
ὅστρακα ε
ἀσφαλής ε
ἡ Ἱερόν. Κα
δεικτικὴν
κατάλοιπα.

Τὰ ἀπο
δεικνύουν τ

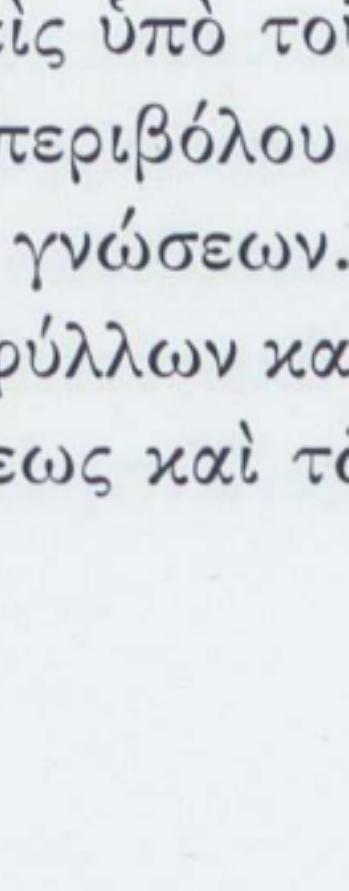
την ἐπίσημ
παραστάσε

ρια ἐνίοτε
μάτιον, ἡ μ

πτομένου ὕ
ριστικὸν γν
πλευρὰν ἐτ
εῖσοδος τοῦ
τοίχων καὶ
εἶχε καὶ μι
σκοι ἐνεσω
τον. Ἐνίοτε
ποιοῦντο δι
τὴν μαρτυρ

Πύλου ἀναφέρονται ὁ
γωγικὴν φράσιν τῆς Ἱ
ερὸν ἢ ναὸς τοῦ Ποσε
ρονται λεπτομερῶς κα
δύο γυναικεῖς· διὰ τὸν
χρυσοῦς σκύφος, μία
Τὰ χρυσᾶ κύπελλα θό
προσθήκαι δωματίων

· ‘Η Ὑπαρξίς ὑπαιθρί^α
γλυμμένων ἐπὶ σφενδα
‘Ο ὑπ’ ἀρ. 7 (εἰκ. 12)



Εἰκὼν 12. Σφενδόνη χ

νῶν⁵³, εὑρεθεὶς ὑπὸ τοι
τοῦ ταφικοῦ περιβόλου
θετικὴ πηγὴ γνώσεων.
δρον πλῆρες φύλλων κα
τῆς βλαστήσεως καὶ το

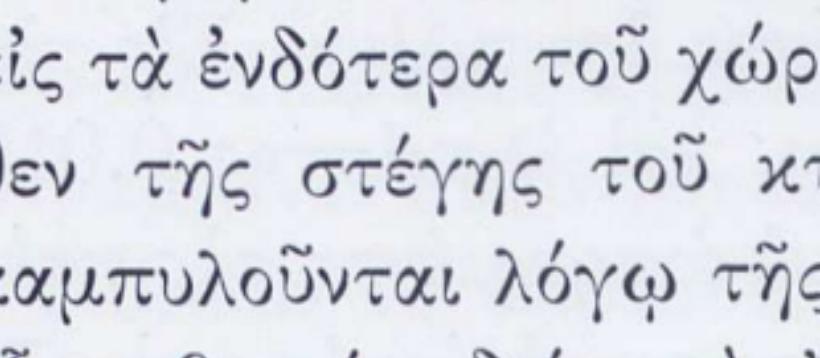
γυνὴ ἔρχομ
τέρας τὰς χ
τὴν θεὰν δι
δίσκη προσ
Εἰς τὸ βάθ
πλοῦς λατρ
τῶν γυναικ
ματοειδῆς γ
καὶ μήνη (ε
φαλαὶ μεγά
ροῦνται εἰς
τὸ βάθος τῆς

Ἐπὶ τῇς
νῶς ἔχομεν
ἥτοι Ἱερὸν δ
ημένην, ἀκέ^{τη}
κεως, κατὰ
ἐτορνεύθη ὑ
μινωικὸν θ
ύπεράνω τῇ
Αἱ κεφαλαὶ
καὶ προφαν
όποῖος βεβο
παράστασιν
συνήθη εἰς

Ὑπαίθριο
εὔρεθείσης
τύος τῇς ἀκέ^{τη}
πολλαπλῶς
νον τῇς εὔρ

Πλὴν τῇς
τοῦ Rodenw
ύπὸ τοῦ Gill
μικοῦ περιθ
μου ἀσπίδος

θεν τῶν κύκλων τῆς ἀλείμματα παραστάσεως ἔκτεινόμενα πέραν τοῦ λοιπα τεταμένου βραχί πρὸς τὴν ἀσπίδα τὰς χτῆς ἀσπίδος καὶ μιᾶς εἰς τὴν πλίνθον ἔχομεν λατρείας εἶναι ἀνθρωπο



Εἰκὼν 13. Χρυσοῦς δακτύλιον
τῶν Μυκηνών

Ἐνδιαφέρουσαν καὶ τοῦ ὑπὸ ἀρ. 8 χρυσοῦ δεῖς θαλαμοειδῆ τάφον τὴν στάσιν ἐτέθησαν εἰς στος καὶ τοῦ ὅποίου ἡ εζει δρομίσκος, ὑποδεικεῖς τὰ ἐνδότερα τοῦ χώρου την στέγης τοῦ καμπυλοῦνται λόγῳ τῆς εἶναι βωμός, διότι τὸ ὅτοῦτο ὑποδεικνύει συμπναῖ αἱ γυναῖκες. Τὰ εἰκόπαιίθριον ἴερὸν εἶναι ἴε-

‘Ο Evans ὑποθέτει ὅτι
the sacred spring descended
from its source sheltered by
closure» βεβαίως εἶναι

βωμός. Ἐ αὐτὴν ἐν ᾧ
κης, ώς μι

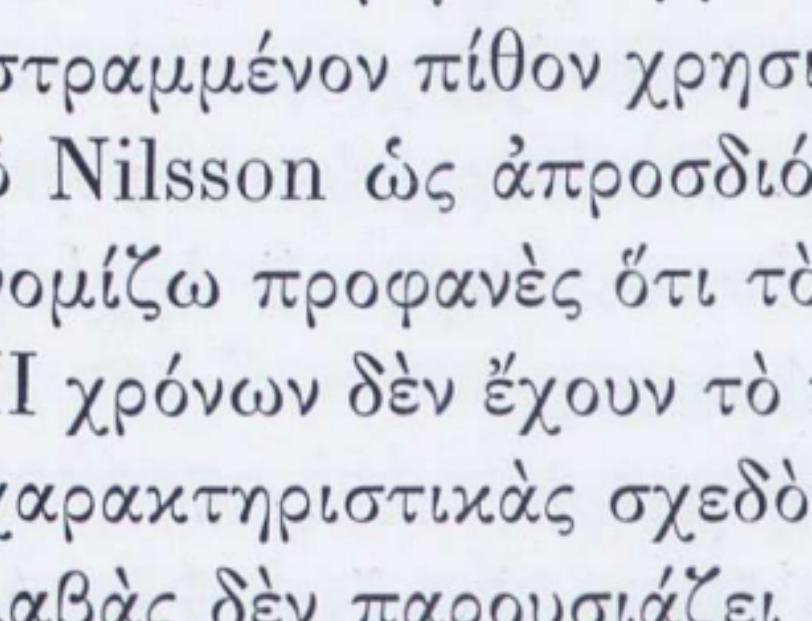
Τὴν ροή
δποία φέρε
ἐδέχθη ώς
ὁρθὴ καὶ π

εἰς τὰς κλι
νουν διαρκ
πηγῆς εύρι

· Υπαίθρι
τίτου εύρε
σῖνος, μὲ ὀ
τρας ὑπάρχ
τῆς ἐτέρας
σχήματος,
μίαν τῶν π

μιον. Αἱ γ
τῶν χειρον
ἐν ἀκόμη π
Εἰς τὴν βά

τὰ ἄκρα δύο ζευγῶν
ώστε νὰ συμπίπτουν α
δίον τῆς συνθέσεως, φ
ἀπὸ ἐξ αὐτῶν. Τὰ
τὸ ὅποιον ἔσταντο οἱ
Λατρεία εἰς ὑπαίθρι
9 (εἰκ. 14) χρυσοῦ δα
τάφον τοῦ Βαφειοῦ⁵⁸.
μία ἀνδρικὴ καὶ μία γυ



Εἰκὼν 14. Σφενδόνη χρυσοῦ δα
ἐκ τοῦ θολωτοῦ τάφου

καὶ πρὸ τοῦ ἀνδρὸς ὑψ
φυλλον δένδρον, οἱ κλά
τες τὴν καμπυλότητα τ
διαφοροτρόπως ὑπὸ τῶ
σεν ὡς ἐπίμηκες ἀγγεῖ
στραμμένον πίθον χρησι
δ Nilsson ὡς ἀπροσδιό
νομίζω προφανὲς ὅτι τὸ
II χρόνων δὲν ἔχουν τὸ
χαρακτηριστικὰς σχεδὸ
λαβὰς δὲν παρουσιάζει
νους πίθους δὲν ἦτο ἐν
ἐποχήν, εἰς τὴν ὅποιαν
ὅταν αἱ ἐν πίθοις ταφαὶ
βάσεώς των⁶⁰. Εἴδομεν

ἀνταποκρίνεις
κατόχους την
τὴν ἀποδοτικήν
χθην ὅτι τοι
όριζοντίας
ματος βωμός
δένδρου τοι
όροχούμενος
Evans, ἀπόλυτη
ἐκλαμβάνει
χορευτοῦ,
πληροῦν καὶ
σφενδόνης.
οἵ διποῖοι περι-
έντὸς τοῦ οὐρανοῦ

Tὸ δεξιόν
τῆς διποίας
ὑπέθεσεν ὁ
ὑπόθεσιν την
female figure
mourning
dead warrior
ό Nilsson
τικὴν στολήν
π.χ. ἐπὶ φορεί-
15) ἔχομεν
τῶν κεράτων
ηθεῖσαν ὑπερεύς,
οἱ διποῖοι περι-
έντὸν λατρευτοί

"Ανωθεν
διποῖον δὲ Επί-
τως βεβαιώντες
τὴν τελευτήν
ταξὺ τῶν οὐρανού
όροχουμένοις

βραχώδη τὸν χῶρον τοῦ
ὅτι ὁ χῶρος ἦτο ὑπαίθριος,
φορεῖ περισφυρίδας
ἱερὸν μακρὰν ὠκοδομη-

‘Ο διπλοῦς πέλεκυς εἰ
κενὸν χῶρον, ὑποδεικνύ-
τὴν σφενδόνην τοῦ δακ-
χοροῦ ἀνδρὸς καὶ γυναι-
κείου, κειμένου εἰς βρα-

Τὰ μέχρι τοῦδε ἔξετ-
ξιν ὑπαίθριων Ἱερῶν κα-
νων εἰς ἀνασκαφὰς καὶ
χομεν ὅμως τούλαχιστο-
ὅποιος δύναται νὰ θεωρ-
φὴν ἐπιστήμονος. ’Από
μοσιεύθη τὸ πρῶτον ὑπά-
κήνας, ἀλλὰ ὁ ἀκριβὴς
Evans ἐπὶ τῆς σφενδό-
ὅποίαν «a figure of the
mourning attitude, owing
of this a similar figur-
eive refection from the
for her by a youthfu-

«σκηνὴ θρήνου ἀνωθεν
vegetation cult» καὶ κα-
joy and dancing on the
παράστασιν τὴν «τελετὴν
κείας μορφὰς» ἡ μία τῶν
ἄλλη «κλαίει κλίνουσα
ἐκ τοῦ θανάτου γεννᾶται
στάσεως ἐπὶ τῆς σφενδό-
ἔξετάσωμεν τὰς λεπτομ-

Εἰς τὸ ἄκρον δεξιὸν τοῦ
δος Ἱεροῦ περικλείστου χ-
φυλλον δένδρον. Τὸ ἀρισ-
τερα στηριζόμενον εἰς τρί-

σημείωτοι
ἀλλὰ συνε-
στοιχείων
τελοῦσαι ἔ-
φέρουν πο-
μα. Ὁ χῶ-
κυνθεισῶν

σεως, ἐνῷ
σθησαν ἀν-
δοι, ὡς κα-
τος, αἱ δὲ
· Η μελέ-
σκεύασμα
παρεστάθη-
λου καὶ πα-
ᾶκρου. Οἱ
παραστάδο-
τρόπον, ἀ-
βέβαιον ὅτ-
ποκρίνωνται
χων τοῦ δι-
λου, τύπου
κηναϊκοὺς

διὰ μέσου τῶν ὅποίων
μένα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν
βωμός, διότι βωμοὶ ἀπό-
παγεῖς. Προφανῶς τὸ
φράξεως τοῦ ἱεροῦ χώρ-
αῦτη ἐκ ξύλων δὲν ἦτο-
ξυλίνων στύλων τεθειμ-
κονισθέντα μεταξὺ τῶν
ραν τοῦ περιφράγματος
τῶν ἔξω. Τὸ περίφραγμα
ὅ λατρευτικὸς χορός.
γίνη πλήρως θεατὴ ἡ
κὸν στοιχεῖον τῆς εἰκονο-
Τὸ πρὸς τὰ ἀριστερὰ
πτουσα γυνὴ νὰ ἐκληφθῇ
χὴν ἄλλας παραστάσεις
ὅμοιότητας, δικαιολογο-
'Ἐπὶ τῶν λαρνάκων των
παραστάσεις θρηνουσῶν
γυναικεῖα εἰδώλια εἰς
ναῖκες ἐκφράζουν τὴν
ρῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς,
δακτυλίου, διὰ χειρονομί-
τοῦ κατά τι ἀρχαιοτέροις
βαίως ἡ γυνὴ ἔχει παρα-
ἔχωμεν ὑπὸ ὅψιν ὅτι ἡ
τοῦ ἱεροῦ χώρου. Προφ-
νησιν ἐν τῇ ἐκτελέσει
ὅποίας παρέχουν νεαροί
καὶ ἡμιαγρίους κινήσεις
πρὸς τὴν ἐνεργητικὴν π-
σον. Ἀκόμη καὶ ἡ κεντ-
κνύουν ἡ περὶ τοὺς ὄμο-
ὅμως στοιχεῖον ὑπάρχει
καὶ ὁ ἀνὴρ προσπαθεῖ
φέρῃ εἰς τὴν ὑποτιθεμένην

ἡ ἀπαίτουμ
τοῦ δένδροι
σμουμένου

Τὸ ἐκ τοῦ
συνοψίζεται
ὑπαιθρίου ἵππος
πρὸς τιμὴν
χορευταὶ ἐστοιχοῦσιν
καὶ τὴν πατρὸν
”Αξιον σημαίνει
ἔχουν ίδρυθεῖσαι
των εἶναι

· Η διάσωσις
το κατάλογος
ὅμως δύο τοι
νὰ ὑποτεθοῖσιν
φοὺς καὶ ἡ
Εἰς τὴν θεότητα
νᾶς Προναΐας
γνωστῶν μεταβολῆς
ὑπαρξιν ὑποτεθοῖσιν
πλοῦς πέλευσιν
Δυστυχῶς οὐδὲ
διπλοῦς περιπολίας

Καθ' ὅμοιον
Κυριακῆς, εἰς
τοῦ θεοῦ οὐδὲ
εὔρεθη βεβαία
αδέλφου καὶ τοῦ

ταῦτα ὅφρα νέμοιντο εἰς εχούσας ὑπηρεσίας ταῖς περιεῖχον τὸν βωμόν την Ιδην. . . μός τε θυήεις (Ιλιάς, πηγὰς τοῦ Σπερχειοῦ) μητρος (B, 695 - 696) τη ἔνθα τὲ οἱ τέμενος σαρα τεμένη τὰ ἀναφε ἀπεδεικνύετο οὐχὶ μόν θεῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν

Καὶ τὰ τεμένη τῆς μούς, ἀλλὰ καὶ ἀνεξάρτητοι συνήθεις. Εἰς τὴν ἔξετην

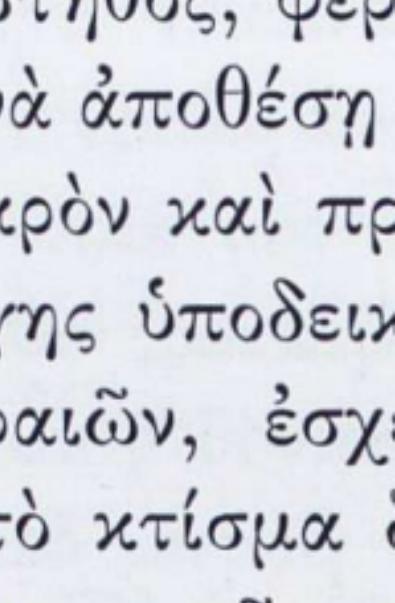
Προφανῶς εἰς τὴν βωμῶν, οἱ συνηθέστεροι

1. Τετράπλευροι βωμοί κείμενον ἔξι ἐνὸς ὁγκολόγην αὐλὴν πρὸ τοῦ ὑπότοπου



Εἰκὼν 17. Πλακίδιον ἔξι ὑαλομάραλληλον πρὸς τὸν βωμόν

ζης εύρεθέν
δαιμόνων»⁷
μόνων ἴστα-
ράς των κρα-
τετραπλεύρων
Διάφοροι
μοί, δεῖγμα



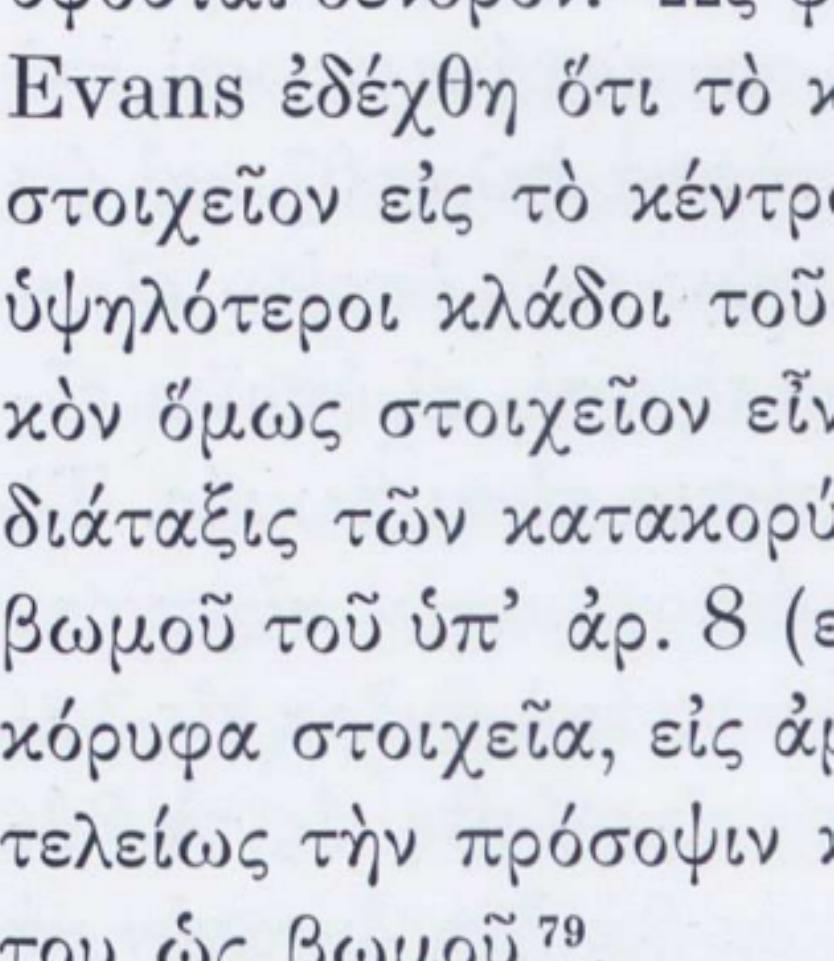
Εἰκὼν 18.

τος πηγὴν ή
σοῦ ἐκ Μυν-

Χαρακτη-
σφραγιδολίθο-
τοῦ Μυρσινοῦ
στηθος, φέρε-
να ἀποθέση
κρὸν καὶ πρ
γης ὑποδει-
ραιῶν, ἐσχά-
τὸ κτίσμα
κρων τῶν π
προφανῶς δ
κλείει κενὸν
σμα τῶν κτ
τὴν ἀνοικτὴν

καταθέση κρίνα, τοῦτο
μόνον δι' ἀναιμάκτους
οὐχὶ διὰ τὴν καῦσιν ἀ-
λων κατασκευή του.

Τετράπλευρος βωμός
νησί τοῦ ὑπὸ ἀρ. 11 (εἰ-



Εἰκὼν 20. Χρυσοῦς δακτύλιος
ἐκ τῆς περιοχῆς τῶν

καὶ περισφυρίδας (γκέται
ὑπὸ μεγαλοπρεποῦ
ὑψοῦται δένδρον. Ὡς φέ
Evans ἔδεχθη ὅτι τὸ
στοιχεῖον εἰς τὸ κέντρο
ὑψηλότεροι κλάδοι τοῦ
κὸν ὅμως στοιχεῖον εἶναι
διάταξις τῶν κατακορύ
βωμοῦ τοῦ ὑπὸ ἀρ. 8 (εἰ-
κόρυφα στοιχεῖα, εἰς ἀρ-
τελείως τὴν πρόσοψιν
του ὡς βωμοῦ⁷⁹.

Εἴναι νῦν δυνατὸν νο-
εῖσι τὴν παράστασιν τῆς
δακτυλίου τῶν Θηβῶν
στάσεως καὶ ἐπὶ βραχί-
κεντρικὸν κατακόρυφον

κῶν. Ἐκατόντας
λίων. Ἰδιαιτερούς
θησαν κλάδους
ἐκληφθῆ ωραίας
πὴς ταῦρος.

Εἰς τὸ ύπερον τοῦ Νέαν

Εἰκὼν 24. Σε

τὴν σφενδόνα
νίζεται λατρευτή
πετρώδους βούνον, ύψος
κλειστή. Εἰναι
ναι ἵσως ἄκρη
δεξιὸν ἄκρον
(ἄγριμο), τε
τρευτικὴν σθοῖς
τοῦ πεδίου
ἐκληφθῆ ωραία
σεων τοῦ προσκεκτή
αἱ αὐταὶ πρεσβύτεραι
εἶναι προσκεκτή
σκεταὶ εἰς τοῦ

μεῖον. Μεταξὺ τῶν δύο
τα ἐπὶ τῆς σφενδόνης
πρὸ τοῦ ὅποίου ἴστανται
συμβολίζει ἵσως τὴν μ

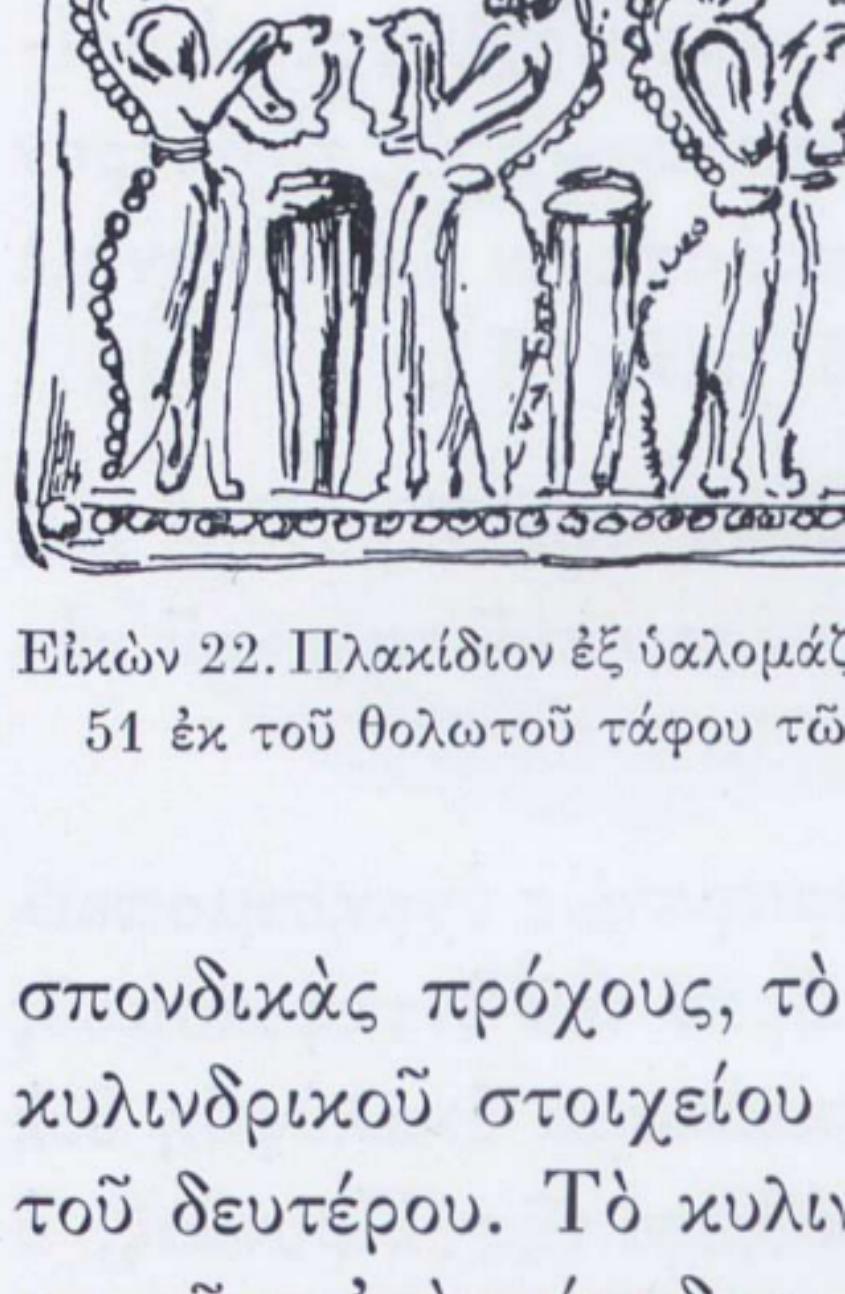
Κατάλοιπα μνημειώ
1971 εἰς τὸ ὀνομασθὲν
εἰσόδου τοῦ ναοῦ Γ καὶ
βωμὸς περιλαμβάνει π
ὅποίας ὑψοῦτο ἵσως ξυ-
ἀπὸ ταπεινὸν ἔξαρμα —
γων ὀστράκων — τὸ ὅποιο
πικῆς ὁδοῦ. Τὸ διαστο
2.50 μ. καὶ τὸ πλάτος
μέτρα. Τὸ ἔξαρμα καὶ
ἀσπροχώματος, τὸ ὅποιο
Ἀνατολὰς τὸ ἔξαρμα
ὅποίων διασώζονται καὶ
αἰχμὰς φέρει κατειργα
0.03 μ., εἰς τὴν ὅποίαν
τράπεζα — πλάτους τοῦ
τέλει καὶ τὸν κυρίως β
ρείαν παραστάδα τοῦ ν
ἐλαφρῶς ἐλλειψοειδῆς
ποῖον εἶχον κατ' ἀραιὰ
γείων. Παχὺ στρῶμα π
νον διὰ τοῦ δακτυλίου,
καὶ μικροσκοπικὰ τμή
οῦτος ἔχρησίμευε διὰ τ
δὲ καὶ διὰ σπονδάς. Ὁ
χρι τοῦδε. Ἀξιοσημείω
ὅποίαν ἵσως ἔχομεν καὶ
κτυλίου τῶν Δενδρῶν, ἕ
στάσεως ἐκείνης ἔχομεν
δεικνύεται ἀπὸ τὰ κέρα
ἄκρον καταλαμβάνεται

φύεται δέν
κτισμάτων
μὸς εἰς με-
που τρόπον
ματίου ὑπ'

Ἐδῶ ἵστητα, κατατίων τῆς διπαράδειγματῶν εἰδώλου συγχρόνου πομπικοῦ λίθου. Τὸ μόνον καπνόσμα ἦτο κασιν τοῦ δωδωματίου εἰς τὴν τρίαν.

Εἰς τί ἐκριβωθῆ. Καὶ πράξει βωμὸν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ταύτης τὴν καπεταλόσχημα εἰς τὴν σειράνην.

2. Βωμός
ἀπεκαλύφθη ομένου διὰ κρῶν ἀργῶν.
Ἡ κυκλική



Εἰκὼν 22. Πλακίδιον ἐξ ὑαλομάζου
51 ἐκ τοῦ θολωτοῦ τάφου τῶν

σπονδικὰς πρόχους, τὸ
κυλινδρικοῦ στοιχείου
τοῦ δευτέρου. Τὸ κυλιν-
δρατῆρα ἐπὶ τρίποδος,
'Αλλὰ τόσον παχὺ κεντ-
δὲν εἶναι νοητόν. 'Ο Ε-

regarded as a capital
supports). Τελευταίω
μόνον ἥλλαξεν. Οἱ δαίμ-
appears to be a tripod
μὲ «side supports». 'Α-
εῖναι χαρακτηριστικαὶ
που διὰ νὰ εἰκονίσουν
λεγομένου κίονος «fleui-
κηνῶν, ποὺ εἰς τὴν προ-
στέλεχος τοῦ κορμοῦ πε-
τεθῇ ὅτι παριστᾶ ραβδο-

σιν στρογγυλή
δυνατὸν νὰ
δόνησ τοῦ
νῶν, ὅτι αὗτα
γυλότητα εχείου τοῦ πομακού.
Διὰ τοῦ
Evans, ἐδέχεται
προσήρχοντας
κλικοῦ βωβού
ἔχομεν παραμονες ἵνα καταλάβουμεν
ἐκ τοῦ ιδίου
σπονδικὰς.

‘Ως κυκλώπιον
τὸ κυκλικὸν
κλού Α τῶν

Τὸ κοῖλον
ήθη διὰ τὰς
ώρας ὥριζε ταχωμάτων
όποιος ἐκλήθη
τῶν Μυκηναίων
κὴν ἐποχὴν
νων ἐκείνων
σκάφησαν τοῦ
ἀνακτόρου
νιάματος τῶν
ποθετημένων
τῆς Τίρυνθας
μεῖα οἱ λίθοι
ἐσκάφη ὁ βασιλικός
χρίσματος των
feld, ὁ ὄποιος
ἡ ἄλλων ὁσ



"Ισως αἱ χοαὶ ἐγένονται
όποιας ἐξηρτάτο ἡ παροτε
θὰ ἐχρησιμοποιεῖται
σκοπὸν τοῦτον. Τὸ δὲ
κροτεχνήματα ἐπὶ τῶν

Εἰς τὴν σφενδόνην τῶν
Μυκηνῶν, τοῦ θηρίου
ὑπὸ τοῦ Schliemann⁹²
σθέντων ζώων. Ἀκόμη
ὑπ' ἀρ. 7 (εἰκ. 12) χρι-

σκομεν καθηλωμένας ἐπὶ⁹³
τάφου τοῦ Βαφειοῦ εἴκο
τῶν εύρημάτων ἐκ τοῦ
καὶ φακοειδῆς σφραγιδοῦ
ἐπὶ τοῦ ὄποίου εἴκονίζεται

δπίσω. Πρόλιας καὶ ἄνζφου ἐτέθη 26 τῶν Μυνίζεται ταῦρος 26). "Ανωθειλίαν του ἐτέθη διπλο-

Εἰκὼν 25. Στοῦν 4:

ἐλάσματος εύρισκομεν

"Αργους⁹⁶ (περιπτώσεις

τῶν καταλογούντων, τ

ρως τὰ θύματα τοῦ αἵματός

Δι' αὐτὰς ἵπταται

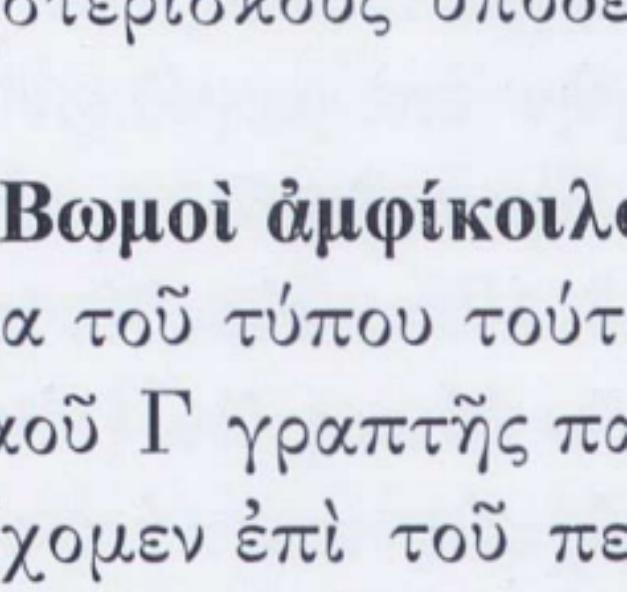
τὰ ἀφιερώματα μιθάνοντα

ἀπλῶς εἰς ὅλην της

ὑγρῶν ἀναφέλλα, καρπούς

μοποιοῦντο ὡς δοῦλοι
κύπελλα θὰ ἀπετέλουν
καὶ δούλους. Τινὰ ὅμω
μῶν (ὅρα καὶ εἰκόνα 1)

Εἰς τὴν ὁμάδα τῶν
αἱ μεγάλαι κυκλικαὶ ἐ^ν
προφανῶς πλὴν τῆς χρ
μανσιν τοῦ μεγάρου θᾶ



Εἰκὼν 27. Σφραγιδόλιθος
ἐκ τάφου τῶν Μυ

ακὴν λατρείαν, διὰ τὰ
τὰ τοιαῦτα. Τοῦτο ἵσω
φορῶν πλησίον τῆς ἐσ
καὶ ἡ διακόσμησις τῶν
καὶ ἀστερίσκους ὑποδε

3. Βωμοὶ ἀμφίκοιλοι
δεῖγμα τοῦ τύπου τούτου
τοῦ ναοῦ Γ γραπτῆς πα
που ἔχομεν ἐπὶ τοῦ πε
τούτων ὅμως εὔρισκομε
ἐξ ἀχάτου σφραγιδολίθου
Μυκηνῶν τάφον (εἰκ.
γρῦπες πτερωτοὶ ἴσταμ
εῖναι προσδεδεμένοι μὲν

ται ἄνωθεν
θεσις δόμου
φυλαττόμενοι
ίσταμενοι

τατομῆ (ε)

ἐνῷ ἐπὶ ἐπ-

"Αν καὶ

ώς ἀποδεικ-

Εἰκὼν 29

ἐκ θαλατ-

μικρῶν διο-

σίας. 'Επ'

όστρακον το-

μοῦ ἐπὶ το-

άφιερούμεν-

λίθων, ως

ώς ἡ εἰκόν-

τοῦ Τσούν-

'Επὶ μεγά-

πρὸ αὐτῆς

'Επὶ τριπο-

δόλιθον ἐξ

λίνου, ὁ διπ-

χηλόν του

θὲν εἰς τὴν θυσίαν ὅργ
λαὶ βοοειδῶν, ὑπεράνω
δ σφραγιδόλιθος δὲν ε
παραστάσεώς του ἀπο

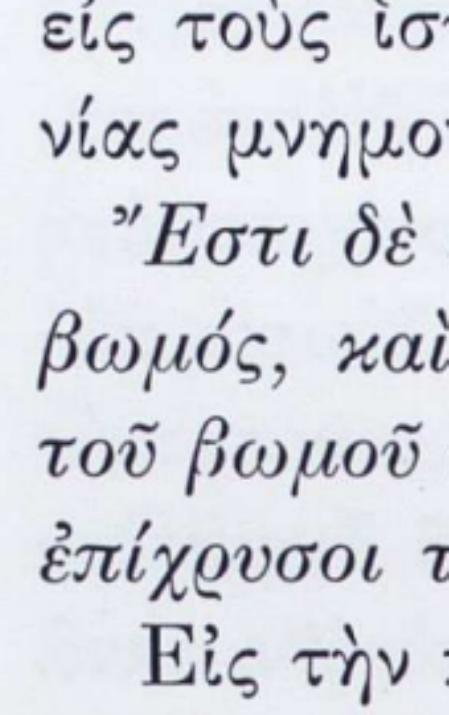
Μικραὶ τριποδικαὶ
νῶς ἀποτελοῦν παρομο
ἀναιμάκτους θυσίας (εἴ
χρισμένου δι' ἀσβέστο

Εἰκὼν 31.

διακόσμησιν. Αἱ διαστο
αύταὶ εὔκόλως μετεφέρ
διμερής, ἀποτελεῖται δ
κυρίας ἐπιφανείας κατὰ
δους αὐτοῦ εύρεθησαν ε
ἀκροπόλεως τῶν Μυκη
παρὰ τὸν δυτικὸν κίονα
τράπεζα προσφορῶν¹⁰⁶.
λικες, προφανῶς δῶρα.
τας τραπέζας προσφορ
οἰκίας εἰς τὴν θέσιν Π
χώραν τριποδικὴ τράπ
καταφανῆ ἐπὶ τῆς ἐπιφο
θέσεις λοιπὸν εἰς βωμὸν
θέων, καρπῶν ἢ σιτηρο
λατρείας εἰς τὴν μυκη

4. Βωμός

δακτύλιον
ἀπὸ σωρὸν
ἐκ σωροῦ :
ὑπὸ τοῦ Τοῦ
νῶν (εἰκ. 32)
ρας ἴστανται



Εἰκὼν 32. Πλακάτοι μάζης ἐκ τοῦ φου τῶν δαιμόνων κηνῶν

ζετο. Εἶναι εἰς τοὺς ἴστιας μνημονίας

"Ἐστι δὲ

βωμός, καὶ τοῦ βωμοῦ ἐπίχρυσοι τοι

Εἰς τὴν :

Κ. Κουρουνακαὶ ὑψούς 1 λων, ἀνεῦρε

βάσεων ἀγράχρι τῶν χρόνων

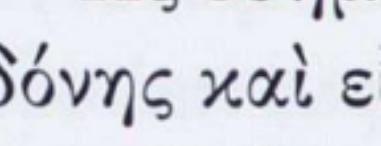
ἴσως ἀνήρχετο εἰς ἔτι
εἶχεν ἴδρυθῆ ὑπὸ τοῦ Λ
τῶν Ἀρκάδων. Ὁ Λυκ
σούρας, ἡ ὄποια ἐστὶ σ
38: 1). Ἡ παράδοσις
σκευῆς τοῦ βωμοῦ, ἡ ὄ
νων. Πάντως οἱ πρὸ το
τὰ πτηνὰ ἐπὶ τῶν κιόν
ναῖκὴν θρησκευτικὴν τ
ληλον εἰς τὴν παράστα

Ἡ ἔρευνα τῶν κτισμ
νους εἶναι δυνατὸν νὰ τ
μελετήσωμεν καὶ μερικ
μυκηναϊκὰς συνθέσεις τ
ονες, αἱ ὀκτώσχημοι ἀ

I

Εἰς τὰς παραστάσεις
τούλαχιστον ἐν δένδρον
της ὅταν θὰ ἀπεφάσιζε
διὰ νὰ ἀκούσῃ τὰ αἰτή
ἀπαραίτητον στοιχεῖον
αἱ παραγωγικαὶ δυνάμει
βωμοῦ ἐγένοντο Ἱερουρ
δρον φυλάττουν μυθικὰ
(εἰκ. 33) ἐκ Μυκηνῶν
ἔχομεν πράγματι Ἱερὸν
τέρωθεν αὐτοῦ εἰκονίζε
ὅτι εἰς τὴν σύνθεσιν αὐ
λεόντων, ποὺ εἶναι ὁ
ἱερῶν, εἰς τὴν λατρεία
ζουν, εἶναι ἐὰν ὅντως
φθάνουν τοὺς κλάδους τ

ρουν πρὸς
νὰ ἔκριζώσ
κτυλίων τού
τριος¹⁰⁹. Ἡ
τὴν περίπτ
χορεύοντος
τὴν τοῦ ὑπ



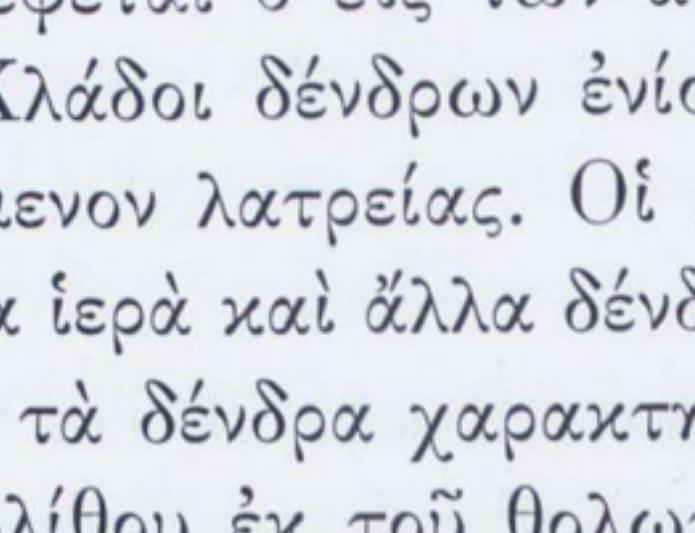
Εἰκὼν 33. Σφε
λίου ὑπ' ἀριθμὸ

Πρὸς τούτ
δρου γίνοντ
ἀποδεκτὴ ἡ
μορφαὶ εἰς

σαι τοῦ χο
νον ἡ κάμψ
παραστάσει

‘Ως ἐσημ
δόνης καὶ ε
πει νὰ ἔξοι
χάνεται μόν
κνύεται ἀπο
ριοχῆς. Εἰς
20) τὸ εἰς
ταύρου χωρ
δοὺς τού¹¹²

Κατὰ ταῦτα καὶ ὡδιασωθέντων παραδειγμένδρου, ἢ τὸ τράβηγμα μέρος λατρευτικοῦ χοροῦ ποῖον εἰκονίζεται εἰς ἄλλα μόνον ἐκεῖνα τὰ τελοῦν τὸ κέντρον λατρεύεται.



Εἰκὼν 34. Σφραγιδόλιθος ὑπὸ 39 ἐκ τῆς ἀκροπόλεως τῶν Μ

ἄλσος, ἔχομεν ἐπὶ σφραγίδων, εὔρεθέντος ὑπὸ στεατίτου σφραγιδόλιθοῦ δρα, πρὸ τῶν ὅποίων ἵστηται.

Εἰς τὰς γωνίας τῆς παστρέφεται ὁ εἰς τῶν ἄλ

κλάδοι δένδρων ἐνίκηείμενον λατρείας. Οἱ μεναὶ ἱερὰ καὶ ἄλλα δένδρα ἐνῷ τὰ δένδρα χαρακτηγιδολίθου ἐκ τοῦ θολωτοῦ γνώμην αὐτήν (εἰκ. 35) χος σφραγιδολίθου εἰκαστὰς πρόχους ἀνωθεν τριγοὺς ἱερῶν κεράτων, τοχὺν κωνικὸν πόδα¹¹⁵.

λον βωμὸν
εἶναι στερεό^ν
μεταξὺ τῶν

Φυλλοφύλων
ὑπ' ἀριθ. 10

τὴν κατακό

τῆς θεᾶς κα

Εἰς τὰ δι

των προφαν

στέγην κτι

πρώτους πε

άρ. 2 (εἰκ.

τοπτρον, ὑπ

σῶν ἐλασμα

την εἰσιτη

στέγην κτι

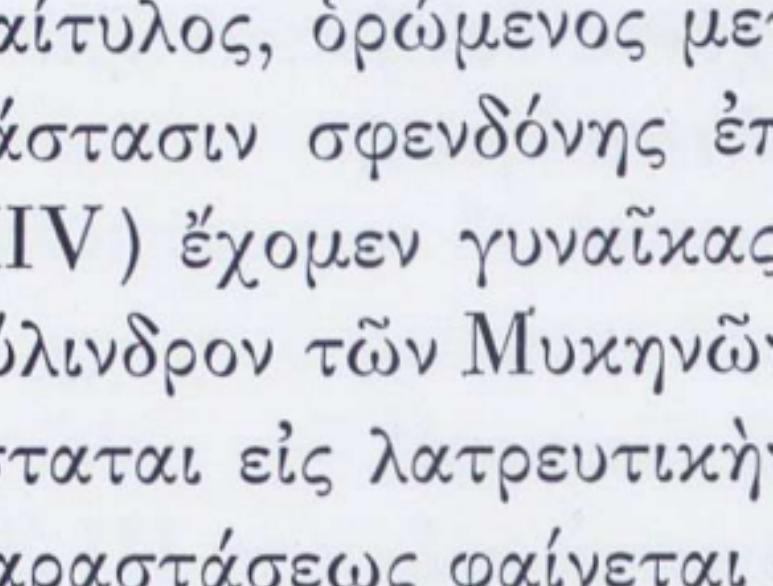
πρώτους πε

άρ. 2 (εἰκ.

τοπτρον, ὑπ

σῶν ἐλασμα

Καὶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι
οἱ κίονες καὶ οἱ στῦλοι
τηταὶ καὶ θεωροῦνται ἀ-
δειξεῖ πλήρως ὁ Nilsson
σωπεύουν θεότητας ἢ
τὸν νὰ μὴ ἀναγνωρισθεῖ-
ίδρυμένους ἀνεξαρτήτω-
ἐνίοτε καὶ ὑπὸ μορφὴν
Εἰς τὸ ὑπαίθριον ἴερον



Εἰκὼν 37. Ἀνάπτυγμα κυλίν-
ἀριθμὸν 41 ἐκ τῶν Μυκη-

τῶν ἀποκληθέντων ἐσφα-
ται μονήρης βαίτυλος,
βαίτυλος, ὄρώμενος με-
ράστασιν σφενδόνης ἐπει-
XIV) ἔχομεν γυναικας
κύλινδρον τῶν Μυκηνῶν
ἴσταται εἰς λατρευτικὴν
παραστάσεως φαίνεται.

Οἱ κίονες ἴστανται ἐπὶ

Σπουδαιότερον δεῖγμα

θέντος ὑπὸ τοῦ Wace ε-

τὰ νοτιοανατολικὰ τῆς

δου (εἰκ. 38). Αἱ διαστ-

καὶ πλάτος
σον τῆς πα-
σφαιρικοῦ καὶ
ζεύγη Ἱερῶν
καὶ ὑψηλότε-
ρης Εκατέρωθε-
των, εἰκονί-
στασιν Ἱεροῖς
ἐκληφθοῦν
ἔχομεν καὶ
Nilsson ση-
other, a ro-
capitals»¹²

γους τῶν Ἱε-
γης, τότε θε-
νωθεν τοῦ καὶ
το τὸ Ζεῦγον
Δροσινοῦ τοῦ
φαλῶν ζώων
διὰ σειρᾶς με-
ταξὺ τοῦ Ιεροῦ
κεράτου πολι-
τευόντος τοῦ Α-

ἴας τὴν οὐρανο-
καὶ εἰς τὴν οὐρα-
νον εἰδωλον, τοῦ
κλος ἀσπίς.
ἀμεθύστου,

λάδιον καὶ ὅτι ἡ ἀσπίς
θεότητος ἐν συντομογραφίᾳ
nach, δὲ Blinkenberg,
γνώμην τοῦ Gardner καὶ
σεως θεότητος καὶ τῆς
ναϊκὴν ἐποχὴν τὰ ὅπλα
μενα λατρείας. Ὁ Nil
γνώμας τῶν σοφῶν αὐτούς
πέρασμα, ὅτι ὁ πλολατρός
ὅτι ἡ ὀκτώσχημος ἀσπίς
χεῖον καὶ δὲν εἶχε συμ-

‘Η ὀκτώσχημος ἀσπίς
τὴν ΥΕ I περίοδον. Καὶ
μικρογραφικὰς παραστα-

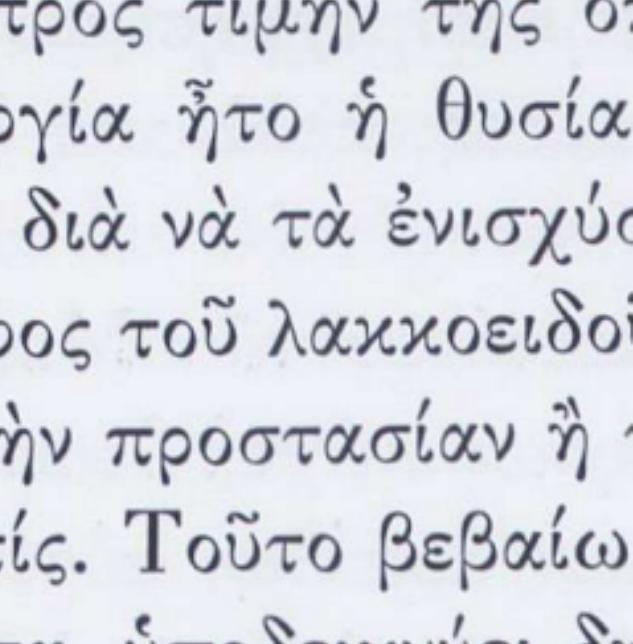
δεῖς τάφους τοῦ Κύκλου
καλυπτόμενοι δι’ ὀκτώσχημος
II χρόνους φαίνεται ὅτι
κτυλίου τοῦ Βαφειοῦ· ἀλλά
ΥΕ III περίοδον ἀντικα-

σφαλῶς ὅμως θὰ ἀνεγνωτοῦ-
άμυντικὸν ὅπλον. Εἶναι
σεν ώς καλλιτεχνικὸς τύπος
ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δηλαδή
εἴτο εἴς τοι γογραφίας τοῦ

‘Ως καλι
διακόσμησ
ρέθη εἰς Υπ
κληρος ἡ ἐ^π
ἀσπίδων. “
ἀσπίδες κα
τα ὑπὸ τοῦ
τὸν περίπο
φου IV τῶν
το ἀνήκει σ
δυνατὸν νὰ
τοῦ ὅπλου.
πολλὰ δόμοι
σχυτικὸν σ
σπίδος ἐπὶ

Διάφορο
διμάδος σφρ
μεν ἥδη τὸν
ἀπεικονίσθη
πης (εἰκ. 2
Persson εἰ
μεταξὺ τῶν
ἀσπίς¹³². ’Π
κήνας ἔχαρ
δικτώσχημα
(λέοντος;),
διασωθέντα
ἀρκετὰ διὰ
εἴτο μὲν ἀπ
νὰ ὑποτεθῆ
ὅτι δικτώσχ
ρίως εἰς πο
τὸ περίφημ
τῶν Μυκην
ζῷα ἐν συν
δεις συμβολ

τικὸν ὅπλον· τὰ κατ' ἐ^ν
εῖχεν ἀνάγκην συμβόλ
χρησιμοποιήσῃ ἐπιθετ
ὴ λόγχην — καὶ οὐχὶ τ
τεθῆ ὅτι ἡ ὀκτώσχημ
προφυλάττουσαν ἀπὸ τ
III παραστάσεις κυνηγ



Εἰκὼν 39. Σφραγιδόλιθος
42 ἐκ τῶν Μυκηναϊκῶν.

λέοντες, κάπροι κλπ. —
δυνάμενα νὰ ἔξημερωθο
ούδέ, εἰς τὰς περὶ οὗ ὁ
ἀλλὰ θὰ εἶχον σχέσιν π
τος, πρὸς τιμὴν τῆς ὁ
ἱερουργία ἦτο ἡ θυσία
ζῷων διὰ νὰ τὰ ἐνισχύ
τὸ ξίφος τοῦ λακκοειδοῦ
ὑπὸ τὴν προστασίαν ἢ
ἡ ἀσπίς. Τοῦτο βεβαίω
ριότητα, ὑποδεικνύει δη
τητα τῆς ἀσπίδος.

‘Η χρῆσις τῆς ἀσπίδος
δολίθου ἐξ ὀρείας κρυστ
τριῶν γυναικῶν, αἱ ὁπ
γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι βαί
Βεβαίως αἱ ἀσπίδες αὐ

τὴν πολεμικήν
ρακτηρά· εἰς
ἱερὸν πρὸς

Περίαπτον
γνωστὰ ἀπό της
πτου ἐκ χρυσού
ἀνακτόρου
εἰς τὴν χρῆσιν τῆς θεοῦ

Μία μεγάλη
τωμένη εἰς
χούς, σχηματισμένη
Κνωσοῦ καὶ
νεται ὅτι ἡ θεότητος
ἴσως ἀπαθόητη

Κατὰ τὸν Λέοντα
ἡ ὀκτώσχημη
φυλάττουσα
καὶ ἡ παρούση
fense»¹³⁸.

Κνωσοῦ, γνωστὸν
ἀποδεικνύεται
στοιχείων,
δὲν ἀποκλείεται
μόνον διὰ της
ὑπενθυμίζησης

Εἰς τὰ δύο
δὲν ἀπαντοῦνται
ναι ως πολεμική
τὸ 1970 - 1980
λεως τῶν Μεσογείων
Τὸ κτήριον
χειχῶρον της
πολὺ πλησίου
κάτοψίς του
κτόρου, τῆς

Θρησκευτικὸν ἐκεῖνο Φ
σιμοποιεῖτο ἀπὸ σημα
καὶ ἄλλων στρατηγικά
κνύει ὅτι δὲν θὰ ἥτο τὸ
π.χ., μὲ τὸ ἔργον τοῦ
τοῦ κτηρίου Μ', εἰς τὴν
κῶν τοῦ βορείου κυκλ
τημα τοῦ στρατιωτικο
τοιχογραφιῶν μὲ παρα
χομένου, τῆς «Μυκηναϊ
δεχθείσης ως ἀνάθημα
τοῦ κτηρίου εἶχεν Ἱερό^ν
παρέμενε πλησίον τοῦ
Νότον τῆς «Οἰκίας Τσ
τὰ δωμάτια τῶν τοιχο
ζοντα πρὸς ἐγκατάστα
Κέντρου. Κατ' ἀκολου
πολεμικῆς ἀρετῆς τοῦ

Θὰ λεχθῇ ἵσως ὅτι
ἄλλ' ἥτο ἀπλῶς διακο
χνικοῦ διασωθέντος δι
μένων ἀσπίδων θὰ ἐνίσ
ριπτωσιν αὐτὴν παραμ
δὲν ἥτο ἀνακτορικὸν ἢ
όποια μολονότι καλλιτ
όποιαν δὲν θὰ εἶχον λη
ἥτο κατοικία ἀρχιερέω
δας, κατ' ἐξοχὴν πολεμ
μεν ὅτι πλὴν τῆς ζωφ
τεμάχια τοιχογραφιῶν
ρασμα τὸ ὄποιον εἶναι
τῶν μέχρι τοῦδε ἀνευρ
εἰς ΥΕ III Β χρόνους,
Θρησκευτικὴν σημασίαν
τὴν μαρτυρίαν τῆς γρα
καταλήξωμεν εἰς τὸ γ

κατ' ἔξοχὴν
σκευτικὸν
ἢ τοῦ ἀντι-
παρουσία τη-
λοῦντα ἀγέ-
δυνατὸν νὰ
βολιζομένη
ἢ χρῆσις τη-

Μία ἀκό-
ειναι ἐνδια-
κύκλων πα-
ρόδακες, οἵ-
δων τῶν Μ-
δαξ συνδεό-

‘Η ζωφό-
τῶν ἀνευρε-
ύποτεθῇ ὅτι
ἐνὸς στοιχε-
δαξ ἔχρησί-
όποία ἐγρά-
βαίως ἐδίδε-
όποία κατά-
την πραγμα-
καὶ μεγέθοι-
ροῦσαν δια-
ὅμως ἀξιοσ-
χεῖον περιε-
ἔγράφη καὶ
δὲ τὴν ἐντύ-
με βαθείας
ἡγητόρων.

κράνους ἐπί-
Τσούντα¹⁴⁴
ουσαι αὐτοι-
τὸν λαιμὸν
τῶν ὀκτωσ-

Τὰ Ἱερὰ κέρατα, συρων ζῷων σφαγιασθέντων τὴν θρησκευτικήν Ιερὰ κέρατα δὲν ἀνευρτῶν ναῖσκων τῆς μυκητοχήν εἶναι σπανιώτατά ἐφθαρμένα μόνον τεμάνεωτάτων μυκηναϊκῶν χιονίερῶν κεράτων εύρηται Βοιωτίας¹⁴⁷. Πρέπει δέ σκεύη τῶν ἀνασκαφέντων μένας εἰς ἔργα τέχνης, ἢ καὶ εἰς τὴν βάσιν κιόδεν εἰκονίζονται εἰς τὸ μείωτον ὅτι δὲν εὔρεθη Μυκηνῶν¹⁴⁹ καὶ τῆς Ταῦτην συναντωμένην εἰς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἱεκάλυψε τοιχογραφίαν, θριγκοῦ κτίσματος, πρεσβύτερος τὰ ἀνάκτορα, ἀλλά τὴν λεγομένην «Οἰκίαν στοῦ ἐπὶ τοῦ ὄποίου εἴπόδας ἐπὶ τοῦ κιονοκροβάθρου ἢ κτίσματος. Τράτων, καὶ ἐπὶ τοῦ κτίστων ἀπεικονίζεται, ὡς ρᾶς τῶν Ἀθηνῶν (πίν. τῶν πλευρῶν λάρνακος Εἰς σπάνια ἔργα τέχοῦτως ὅμοιάζουν πρὸς σχημονὴν flame patte συνεχής τοιούτων στοι

εἰς τραπέζ
 τῆς θεᾶς τ
 κοῦ Κέντρ
 ’Εκ τῆς
 νῦν καὶ ἀξι
 ζον ἐν πολ
 ματίου τῶ
 γε III B.
 τὸ σκεῦος
 0.36 μ. κα
 στήθους κα
 κόσμησις τ
 Χαρ. Α. Δ
 νον (panc
 καὶ φυτὰ
 poseidonias
 εχόντων στ
 μένων, τὰ
 τα¹⁵⁵. Σποι
 εἰκονιζόμεν
 γόσχημα σ
 κῶν τραπεζ
 καὶ τῆς Πύ
 ἀλλὰ εἶναι
 τοῦτο δὲ ω
 ἵερῶν κερά
 ἰδιότητα το
 εἶναι συμπ
 ὀνοιγμα εἰς
 συ τῆς ὄλι
 νὰ περιλάβ
 δὲν ἔχρησί
 καὶ τὰ περ
 κειτο νὰ χρ
 ἔχρησιμοπο
 μάτια τὰ ε

τὸν πυθμένα ἢ τὴν βάσην
ἔχρησιμοποιοῦντο ὡς
συνδυάζονται, ὡς εἴδονται
αὐτοὺς ἀπευθύνεται ἢ
νεται ὅτι ἦσαν ἀντικείμενα
κτίσματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου
καὶ πρέπει νὰ τονισθῇ

Εἰς μικρογραφίας,
ἐνίοτε ἔχομεν καὶ παραπλήν τοῦ Picard, οἱ μεταὶ ὅτι τὰ εἰκονιζόμενα σίαν αὐτῶν εἰς θρησκευμόνον συνοδοὶ θεότητος σεως θεότητος φαίνεται ἐποχῆς. "Ηδη δὲ Nilsson λονται εἰς πτηνά, οὐδέποτε δὲ Ἀθηνᾶς καὶ δὲ Ἀπόλλυτην τὴν δρᾶσιν τῶν θυητῶν Οὕτως εἰς τὴν Ἰλιάδην

εἶξεσθην ὅρφη φηγῷ ἀνδράσι τε
· Η Ἀθηνᾶ λαμβάνει γ, 371 - 372:
"Ως ὅρα φηγήνη εἰδομένης τὸ α, 319 - 320:
· Η μὲν ὅρφη φηγνις δὲ ὡς

καὶ εἰς τὸ

Ἐδῶ καὶ πτὸν Παυσατῆς ἀνατολεῖναι δὲ ἀπόνπὸ μορφὴθεωρήθη (181 - 182) τὸν ἐπιφανῶν

Προφανῶς σταλὲν διὰ

Ἀκόμη τῶν θεῶν (

νων τοῦ βαχαρακτηρίζ

ύποτεθῆ ὅτι

διετήρουν δὲ

ἐπιφάνειαν

Πολλάκις οἱ μελεταὶ δποῖαι καταλαμβάνομως τῶν μορφῶν αὐτῶν. Συνήθως ἡ ἀνώψιν. Τὸ πρόβλημα της μυκηναϊκῆς ἐποχῆς μ

Λέγεται συχνάκις ὁ κηναϊκῆς θρησκείας. Λατῆς μινωικῆς θρησκείας κυριότερο «the real sign cross in Christianity τὸν νὰ λεχθῇ τὸ αὐτὸν συναντῶνται σπανιώτατα δείγματα ἀνάγονται εἰς πρὸ παντὸς ἡ Πελοπόννησιν τῆς Κρήτης. Μικροπέλεκυς μεταξὺ τῶν καδεῖς τάφους τῶν Μυκηναϊκῶν εἰς τοὺς τάφους τῶν ἀγγείων ἀπεικονίσας καὶ ὁ Nilsson τὰς θεωρεῖς διακοσμητικὰ στοιχεῖαν τὴν θρησκευτικὴν

Εἰς τὸ πρῶτον ἥμισυ δηλαδὴ τοῦ 15ου π.Χ. ακὴν ἐπίδρασιν, οἱ ἀγγειοσμητικὸν στοιχεῖον¹⁶² αχνήματα. Ὡς εἴδομεν ἀκὴν θέσιν εἰς τὴν παράστασιν 7 δακτυλίου (εἰκ. 1)

τοῦτον ἡ Π
δου¹⁶³. Εἰ
ἀρ. 9 (εἰκ.
εἰκονίσθη
δολίθων τι
ὑπ' ἀρ. 51
πλοῖ πελέν
θεν τῆς κε
Οἱ σφραγι
δριζόντιον
προσόψεω
Μαρινάτου
μεῖα κτιστ
περιοχὴν τ
του δὲν εἴ
ἀπὸ τὴν Δ
δὲν εἴναι

Κατόπι
κεων ἐκ τῆ
δ μικρὸς ἀ
λόμενος π
ἔλλειψις π
15ου π.Χ.

τῆς μεγάλ
ρᾶς. Ἰδιαι
’Ασίνης, τ
πέλεκυς με
ῆτο τὸ σύρ
λατρευτικ
χρονικὴν τ
ἐποχῆς, δὲ
Τίρυνθα, τ
εύρεθείσης
ἀπεικονίζε
εἰς τὸ δύπο
στερεωμέν

Rodenwaldt ἐδέχθησεὶς γραπτὴν μικρογρανωμένοι ἐπὶ κιόνων¹⁶⁷. νιζόμενον κτίσμα ὡς whether the building ἥ γνώμη του δὲ αὐτὴν κηναϊκῶν ναῖσκων. "Ἐπλοῦ πελέκεις. Ο σύναπως καλλίτερον τῶν ὀκτώσχημον ἀσπίδα, Rodenwaldt θέτει τὴν εἰς περίοδον κατὰ τὴν γειογράφων, οἱ ὅποιοι γνωσιν τῆς σημασίας τάλοιπον τῆς τοιχογραφίας πελέκεως ὡς θέμα. Υπολείπεται νὰ μνημένρεθη ὑπὸ τοῦ Βοëθίου προφανῶς συσσάαυτη, ὕψους 0.30 μ. καὶ τὴν ἐπιφάνειάν της τετραβάθμους βάσεις τῆς Μυκηνῶν ὑπεβάσταζε ἀποδεδειγμένη πραγματική πελέκεων, ἥ ὅτι διὰ τὸ ἔχρησιμοποιοῦντο πυρφίας διπλοῦ πελέκεις στων βάσεων¹⁷¹. Ακόμη τῆς Κνωσοῦ, εἶναι ἐγγετελουμένην ἐκ μιᾶς καὶ πελέκεων ἐπὶ μικροαντιδιπλοῦ πελέκεις ἔχουν

τοις τρίβα
γένει μυκη
καὶ τοῦ λε
βάσεως. Ε
μοποιοῦντε
βάσεις. Σε
ἐπὶ τῆς σφ
τούτοις ὅκ
πολέμου θ
εῖναι ἀδύν
τῶν Μυκη
δειχθῇ ὅτι
πήλινον ἄγ
μα διπλοῦ

‘H Sara
των τοῦ λε
τὸ τμῆμα
V). Θὰ ἦτ
πλοῦς πέλε
δποίαν ἀνα
εἰς τὸ ἄγγ
πλοῦ πελέ
ἐπίσης δυν
ζοντα κορυ
κροτεχνίαν
νίκων. Εἰς
πλοῦ πελέ
κεραία τοῦ
κορμοῦ τῶν
καὶ καθ' ὅτ
φυτὰ ἐτίθε
παράστασι
φέρουσαν :

Εἰς τὸν
ταξὺ τῶν
αὐτοῖς who

precinct» καὶ ἡ Sara
been suggested by E
the Argive Heraeum
πει νὰ ἔχωμεν καὶ ἀρ
παρξις παραστάσεων
ΥΕ III Β περιόδου, ἀ
δυνατὸν νὰ ὑποτεθῇ ὅτ
τῶν κεράτων τοῦ κρατ

Εἶναι ἀκόμη δυνατὸ^ρ
ραιῶν τῶν κεράτων, χ
ἄλλας περιπτώσεις· εἰ
(σημ. 151) καὶ εἰς τὸν
'Ακόμη μία παρατή^ρ
κρατήρ τῆς Ἀγορᾶς ἦ
γολίδος. Τοῦτο ὅμως ἔ
ἀργεῖος. Τὰ ἀγγεῖα πρ
τας εὑρέθησαν εἰς τὴν
χρόνους. Θὰ ἦτο ἐξ ἵσ
εἰς τὴν ὄποιαν ἡ μινωι
σου ἐκείνης εἰσαγωγὴ^τ
τῇ περιπτώσει ἐκείνῃ
τῆς Ἀγορᾶς συμπεράσ
σημείωτος εἶναι ὁ διπλ
λον πρὸς αἰχμὰς δοράτο
το δὲ ἵσως ὑποδεικνύει
μασίαν τοῦ διπλοῦ πελέ
μιουργήσῃ καλλιτεχνικ

Πάντως ἡ ἀποδεικτ
τοῦ διπλοῦ πελέκεως εἰ

· Η ἀπαρίθμησις τῶν

· Ελλάδα ἀποδεικνύει ὅτ

ώς σύμβολον τῆς μυκη

15ου αἰῶνος π.Χ. μέχρι

Δοξασί

ἐσταχυολού
ἀπὸ ἀρχιτε
λευταίαν π
αείκονοστά
συνοικισμό^ν
ἀφιερωμένη

Οἱ ναοί.

κτήν μίαν
δωμάτιον ε
δὲ μιᾶς τῶ
τὰ ιερὰ σκ
δωμάτιον,
θως ἥτο ἀ^ν
’Εν συναφ
δποῖα ἐχρη
ἀντικειμένη
νῶν, ἵσως
τῆς Μιδέα

Οἱ ναοὶ

Πύλου μα
δὲ προφανε
ναῶν ἐνίοτε
Οἱ βωμοὶ τ
τράπλευρα
τῶν Θηβῶν
κυκλικοὶ (ε

Τὰ ἀρχ

Μυκηνῶν ε

ριοχὴν τοῦ οἰκισμοῦ ἡ
τρον λατρείας καὶ θρη
καὶ ἐκ τῶν πινακίδων
ἔδρα τῆς Ποτνίας¹⁸¹.

πρόσβασίς του ἐκλείεται
ἔφερε πρὸς τὰ ἱερὰ¹⁸² τε
τεμένη, τὰ δύποια φαί
τρου τούτου προάγει ε
κοίνωσα ἥδη εἰς τὴν

Ταῦτα νομίζω καλὸ
θέσεις καὶ θεωρίαι, αἱ
δύποιαι μετετράπησαν ε
‘Ὑπετέθη π.χ. ὅτι εἰς

ρον περιελαμβάνετο καὶ
καὶ τὸ ἀνάκτορον ἐν γ
μος ναός, καὶ δ ἀναξ δ
ρὸν πρόσωπον, ἀκόμη
θὰ ἱερούργει εἰς τὸν ἐν
τὸ ἀνάκτορον, μολονότ
χου. ’Αλλὰ ναὸς καὶ ἱε
ἀκολουθίαν ἡ ὑπόθεσι
κτος, ἡ βασισθεῖσα ἐπ

δὲν εὔσταθε¹⁸³. Βεβαί
τὴν οἰκογενειακὴν λατ
νοὶ πολῖται εἰς τὰς οἰκ
τηταὶ ἡ ἱερατικὸν ἀξία

‘Ο Nilsson ἀκόμη ἐδ
φου τῶν Μυκηνῶν καὶ
ἐποχὴν καὶ εἰς τὸν Ζον
μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, τὸ
ἔχομεν εἰς τὴν κορυφὴν
ὑπῆρχε κατὰ τὴν μυκη
νῶν καὶ τῆς Τίρυνθος τὸ
δύποιον ἵστατο ἐκεῖ ε
φαίνεται ἀναπόδεικτον.

νῶν ἀπεκά-
 μνίσθησαν
 χθη καὶ εἰ-
 σαν εἰς τὴν
 σματα αὐτοῦ
 τοῦ ἀνακτό-
 καὶ μετὰ τη-
 τὴν ἔδρυσε
 ἐξηγεῖται
 χρόνους κε-
 χῆς τῶν Με-
 χοντες τὴν
 τοῦτον δὲ
 σεως τὴν δι-
 τὸν ναόν,
 πρὸς Βορρα-
 νων ὁφείλε-
 θησαν¹⁸⁵.

'Ο Nilssen
 τηρεῖτο τὸ
 λάμβανον καὶ
 λατρειῶν.
 νίων μυστη-
 των. Τοῦτο
 διετήρησε
 κῆς ἐποχῆς
 pa-si-re, β
 κηναϊκῆς ἐ-
 πεινός τις

"Ωστε, ἐ-
 ἐξουσίαν, γά-
 ἄρχων τῶν
 τέθη ὅτι με-
 ἐποχῆς καὶ
 τείας, ὁ ταῦτα

τον ἄρχοντα μιᾶς μικτὰ δικαιώματα τοῦ βασιλέως ἄρχοντος βασιλέως εἰς τὸ τέλος τῆς μυκηλαῖ περιοχαὶ τῶν Ἀἴγαριδρομέων, διὰ νὰ διεπαπολίτευσις τῶν τοῦ θανάτου τοῦ Κόδειρηνικῶν, οὕτως ὥστε Κατὰ ταῦτα ἡ ὑποτιθέμενη στάση τοῦ θανάτου τοῦ θεῶν ¹⁸⁸. Βεβλυπληθὲς ὑπηρετικὸν κέντρον, διὰ τὸν σκοπούμερίσματα πρὸς τὰ νο-

‘Ιερὰ δι’ οἰκιακὴν λανον εἰς τὸν οἰκισμὸν τῆς ὅτι θὰ ὑπῆρχον καὶ εὐεύρημάτων τῆς οἰκίας (εἰκονοστάσιον) τῆς σύμβολον τῶν μινωικῶν πά του ¹⁹⁰ οὐδὲ εὔρεθη

Λατρεία ἐν σπηλαίοις Μέχρι τοῦδε δὲν εὔρεθη τρείας εἰς τὴν ἡπειρωτικήν τοῦ μεγαλοπρομοποιεῖτο καὶ ως τόπο ποίαν ἤρχισεν δὲ εἴμαντον θάνατόν του καὶ μοσιμοποιεῖτο ἀπὸ τῆς π

λαδικῆς Η
κνύοντα τὴ
'Ακόμη
τῆς 'Αττικ
χρόνους, με
ρικοὺς χρόν
σχετικὰ μὲ
ἔρευνα τῶν
παρόντος ὅ

Εἰς τὴν
κατὰ τὴν ὁ
τὰς τῶν ἔλα
τεστημένα
1900 π.Χ.

λαδικῶν χρ
πρὸς λατρε
ῖτο ἀνεικονί¹
δικὴν I περι
Τὰ χρυσᾶ τῶν
στοιχείων.
κενοφανῶν
ἡπειρωτικῆς
χῆς, οἵ δπο
ἐκείνους σκα
λαδὴ θρησκεύ
δοξασίας καὶ
της ἐνὸς κτη
τῆς Κρήτης
μεταβάλλον
κτὴν πρόσο
μῶν ἐπιστε
παράστασιν
ἀμφίκοιλοι
ἀσπίδες καὶ

χθέντα εἰς τὴν ἡπειρωτικῆς ἐποχῆς. Ἡ γυναικεία προφανῶς ὀφείλεται εὐκαιρίᾳ τῶν προσκυνητριῶν στικῶς αἱ ἀμφιέσεις αὐτοῦ μορφῶν, τὰ δύποτα πάντα ἀμφιέσεις τῶν μυκηναρά, τὰ δύποτα δὲν ἔχουν τῆς καλλιεργείας τῆς γαύτης γυμνόστηθος παρέξει οὔπερφυσικήν δυνάμεων ἀπὸ τὰς δύποτα προϊόντων τῆς καλλιεργείας τῶν κόπων. Ἀστερνίζονται δοξασίας δοξασίαι αἱ σχετικαὶ μητρικῆς, οἰκουμενικῆς ἀπόκοιλοι προγονικὰς ἀντιλήψεις. Διὰ τοῦτο στυπικὸν τῆς λατρείας τοῦ θεοῦ

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον παράδοσιν καὶ αἱ χαμηλεῖς δείγματα τῶν δύποτων εἰστίας τῶν καλυβῶν, αἱ λατρείας ἀπὸ ἀμνημονίας.

Πρέπει
τῆς θεᾶς ταὶ ἀποδεῖ
ἥτοι ἡ πατρωπομορφὴ τηνίας θεᾶς
ζώων. Πατρῷον πήρχεν, ὡς
αὐτὴ εἰσάγοντες θρωπομορφὴν οὐθανὴν ἀπόδειν
δὲν ἀνεῦρον παραστοῦ θεοῦ.
κυρίαν θεὰς τῆς ἡπειρωτικῆς μορφὴν εἰς γονικὴν ἀνατίθειν
'Ακόμη βλαστήσει την μόνον
ἥτοι ἔχρηστος εἰσως ἔστερος πολέμου κατοίκων την
βαθμηδὸν μὲν νεωτέρα συμβάλλει την
χειρὶ μέλλοντα

Εἰς τὰς
σκείαν τῆς
ότατα στοιχείων την
μὲν νεωτέρα συμβάλλει την
χειρὶ μέλλοντα

MY

TEMPLE

It was considered advised to publish the Greek translation of the Greek publications in the Πρακτικα presented to the Academy to publish it in its entirety for the publication, I am its Officers.

The English follows the text, are to be found the drawings which are given by the numbers of the text in which they are to be found. In case of duplication, notes are given.

At this time, I wish to thank the members of the Academy for their help in seeing the publication through the K. MICHALAS S. A.

II

The deciphering of the Linear B tablets from the Cult Center of Pylos has opened up a new era in the study of the Mycenaean Religion. This religion was founded on a solid basis of archaeological finds, mainly on Mycenaean Religious objects found in the tombs as well as in the main structures of the palaces. It was believed, as it is still believed, that the Mycenaean Religion was based on the strength of the state. In 1966, I maintained that the Mycenaean Religion should be considered as a religion of the mainland of Greece, which had been imported from Crete or were developed independently. The deciphering of the Linear B tablets has shown that the Mycenaean Religion was not centered around a single deity, as it is often claimed. It was centered around a group of male Gods as well as female Goddesses. The Mycenaeans were not centered around a single deity, as it is often claimed. They were centered around a group of male Gods as well as female Goddesses. The Mycenaeans were not centered around a single deity, as it is often claimed. They were centered around a group of male Gods as well as female Goddesses.

Usually written or inscribed on the walls of the temples, we draw our knowledge of the Mycenaean Religion from very remote age. Such inscriptions do not exist. Homeric poems mention customs; however, without establishing whether they are true or false.

taken from
contempo
spite of t
preserved
of results
poetry als

Inscrip
portant co
onging in
tories; yet
offerings o
sacred lan
ces, that r
remain un
tions¹². Th
dependabi
include go
and even
bearing on
icance¹³.

scholars, 3
conditions
1 belongs
and 4 are
even theo
rings whos
details of
long to the
shaft grav

Compar
yet they fo
the gems ;
of rings ar
as those e
carefully p
longed to

ing compositions referred also to believe that in with which the patronized native to them synonymous rich patrons¹⁷. Such compositions but served the conventions and the Cretans and there can be of gem cutting and ring making of Greece. It should, however, be noted that artists worked had to

As a rule the compositions the impressions rather than have been used as signs by the possessor, consequently read and appreciated the meaning of the carvings producing a carving that was to be read should be reading the meaning of the intaglio carvings to grasp in detail. Among the compositions the following therefore we attempt to reconstruct the unknown and an attempt to render the same plane on the same plane. Animals are rendered in very small dimensions and represent action held between them in casts the movement with the writing of the inscriptions on the gems, it seems, were used to that effect on the northern slope of the mountains where one can obtain a substantial number of gaudiosus structures in the form of

On five graves of the Late I horns of co sacred cha to refer to thur Evans ing a tripa district, as not quite o

We find by Tsounta Three wor structure, t placed on worshippe again that we see the culminatin begins his make sure room to be action; the the availa

The faç the gold-pl ber tomb a not preserv ports or a c way". But indicating

temple proceeded three appropriate gestures:

Less clear is the reason for the third gesture (see p. 10), found by Perrot and Chipiez. On the right corner is depicted a tiered structure of consecration; on the left corner a tiered structure beyond which rises a small shrine, forming a sacred doorway.

On a gold ring in the British Museum (see p. 10), found by Perrot and Chipiez, the right corner of the scene is represented by a tiered structure of consecration; on the left corner a tiered structure beyond which rises a small shrine, forming a sacred doorway.

On a gold ring in the British Museum (see p. 10), found by Perrot and Chipiez, the right corner of the scene is represented by a tiered structure of consecration; on the left corner a tiered structure beyond which rises a small shrine, forming a sacred doorway.

On a gold ring in the British Museum (see p. 10), found by Perrot and Chipiez, the right corner of the scene is represented by a tiered structure of consecration; on the left corner a tiered structure beyond which rises a small shrine, forming a sacred doorway.

On a gold ring in the British Museum (see p. 10), found by Perrot and Chipiez, the right corner of the scene is represented by a tiered structure of consecration; on the left corner a tiered structure beyond which rises a small shrine, forming a sacred doorway.

The rings thus far described have been found in the British Museum (see p. 10), found by Perrot and Chipiez, the right corner of the scene is represented by a tiered structure of consecration; on the left corner a tiered structure beyond which rises a small shrine, forming a sacred doorway.

The rings thus far described have been found in the British Museum (see p. 10), found by Perrot and Chipiez, the right corner of the scene is represented by a tiered structure of consecration; on the left corner a tiered structure beyond which rises a small shrine, forming a sacred doorway.

placed in temple ho in an attit ilar to suc breasted b

A similar shrine is to grave in the stands on by two pa now stand heads stan the horns . Whether the structure is however, it sometimes cate that t

The gen and whose existed sm of trees or they permit or mounta is the fact though ric

In fresco few but int ture to be f In spite of clearly dep ing column roof two sp occasionally

of consecration; but to be
done. Painted fragments
even in the palace of Knossos;
unfortunately it cannot be
they must have belonged

The façade of a small
vase found in the Agia Triada
consecration placed on its
Immerwahr, who published
and that the shaft supports
“krater”. It should however
be noted that the vase is one
of the known altars but
mainland examples probably
whose broad sides were
placed on the vase, with its
shaft supporting the “krater”
altar. It should however
be interesting to point out
that the vase was surmounting a small
(Ring No. 6, Fig. 6)

The attempt to find
the period and its vase paint-
ings remains attribut-

In the northeast corner of
the small almost square room
ring above a court spreading
from that room and its con-
tiguous rooms. In the room where
the room was found, there was
covered with plaster a low
altar. In the insula which
compartments perhaps served
as an independent unit since
it extends beyond the south wall.
found a tablet on which

A temple
and his as-
ly, the ob-
before the
on its arch.
Under the
and on the
oldest of t
a peribolo
and 5.70
In front o
use a hom
well-built
from the p
was left, so
the court,
The plan o
parts of its
court, pla
Period. Th
gious func
ing of its p
the sanctu

The pec

in the first

dent of oth

of it as a dwelling place, a rich and important court and the peribolos composed of only one room its portico must have had essential purpose as the building, on the south side century was constructed as the years rolled by difficulties, could only be unified by a long religious ceremony.

If we now turn to the Homeric Hymn to Demeter and the Eleusinian Rites³⁶. According to the legend Demeter herself designed the temple. The space over which the specifications given by her daughter Persephone closed her mysteries was to be kept secret. The porch of the temple where the worshippers could stand rising above them. The innermost room, sanctified by the presence of the goddess being constructed over the megaron of Eleusis and the temple of Demeter fully, prove that the religious ceremonial of the Eleusinian sanctuary on the mainland Greece.

In the island of *Kea* there is a small rectangular temple (Fig. 9 p. 18) situated in a rectangular compound.

In its front room (No. 1) the height of the walls is from 0.40 to 0.55 m. in height.

The innermost rooms became its adyton at least in the Eleusinian

B.C.; the century B. that in this but a num adyton ma

On the ly the foun It was exa 1971-1972 made up o room with 10, Γ² p. 2 the temple House of T period the larger struc the main ro in a horses Γ²; a bulk a deep circ IV). The w ings of unp not sufficie cooking an

Some 0.8 evidently se east side of m. above t various inst vived, but painted pla found lately vine female is also possi found by T

In the court of the found with a central served for libations⁴² 1968 and 1969, Tayl structure which he can call the "room of the ment, 5.10 by 4.20 m. way leading to a loft stair-way continued a of the room by a series found stacked irregularly of interesting but pecu of the room and thus loft and the outside w gular space Taylour I doubt this attribution hard native rock the s it. Perhaps it was used thrown⁴⁵. On the north ped benches in one of of the type stacked in middle of the room is p. 23) which may have bear traces of smoke cooking. Before the room this "room of the idea until the final publica We also have to re excavated by Taylour final publication. One and in another were not of a religious nature. level on which the class contributed to the idea been proved by our labo, and that the ac

there can function. A and T7 as 1973, we f floor evid religious r Mycenae⁴ frescoes (P

The acc small area them prov Mycenae s

At *Asine* In the nort long and C the head o celt⁴⁸. Mos The celt, a used in M gious emb It should b phora, evid in the Cul shrine occ mestic pur houses, esp

A simila

Mycenaeai

we have i

Malthe-Dor

even a roo

ery, with a

regular too

found in m

Professor Hubert G.
dations revealed in th
do not allow certain

The remains and
temples and shrines i
As a rule, the temple
are made up of a singl
open and served as t
porting column was p
dimensions interior s
side walls. In Kea an
later construction whi
ed as the adyton. Oc
serve as storerooms a
resentations on the ri
close the sacred char
Axe, so popular in M
on the Mycenaean te
not mentioned specifi
Pylos we have the na
the offerings made to
we seem to have the

HYPAE

The existence in M
led Temenea, is prov
especially. Of these th

Gold Ring No. 7 (I
buried at a short dis
Schliemann, has been
seated what has been
tation to receive the fl

the Doubtless
ship, indicating
design and
iar, to fill

A hypae
Tsountas is
the original
ing by Gil
rectangular
on either side
seem to ap
Eridanea.

within which he held.

A most remarkable figure is carved on the lid of a tomb at Memphis. It is represented in a kneeling attitude, placed in the middle of the path, indicated by two flat roads.

trees following the curve of the altar, and not a small space open as required for "the adoration of a sacred temenos". Originally he had planned stepped heavy lines for the wall of the temenos. Of course, a running line but only by a considerable change in the course of the water arriving to the altar. In the same striking parallel to the description of Odusseus, as described

An open air wooded area near the H π 3 of the West Cemetery (Pl. XIV). On the one side two figures are standing, meant to be used as stations for offerings. They have a bird and its young. In front of the base of the stone are two women worshippers. The inclusion in the scene of the woman is about to go into the open air and prove her innocence. She is represented with columns at the left edge, and before her beyond which rises a terrace. The bezel's upper part

ly by the elongated thos and I the eleme pithoi of t ed pithoi ring belon and not o the eleme that altar, ing a cere cupied by In it Evan Persson " sacral kno a number which we instrumen 15 p. 31) e stole and s the woman element b nize a sac as accepte the dance worn by t settlement

The obj discovered we have a Museum, but under ring we ha or her atten iature tem

repeated, is about to
being pulled down for
it another scene in his
while Nilsson takes it
on the other mourning
scene of mourning over
I am afraid that the
composition and the

At the right side of
entrance way to a temenos
of the doorway. The
of three upright posts
the structure is not temenos.
Between these architectural
are represented two women
lieve in an orgiastic dance.
to the left cannot be a
is evident that it is composed
for the architectural
the units are wood componed.
unit on the left supports
unit, the entrance way
to serve as a signet has been
A mycenaean grave
found among the human
Greece, but it is even
be an altar since the
ways present closed forms.

It is evident that the
wall, a mere wooden fence
ed the temenos within which
had to interrupt the rectangular
the significant part of
tails of importance could not
figures had to be repr

outside the place with

The structure can conceive a Hellenistic work of similarities between larnakes found in a number of cases of lamenting figures, both instances showing the hands joined in hair. This is also the case on the well-known relief that the bacchante in orgiastic dance, performing a baric dance, which revolves still more rapidly. As for the figure of the bacchante, it should be noted that it was impossible to turn her to the left, because of the shape of the rock.

Summary.—The figure of the bacchante is now in the temple of Demeter in the temenos surrounding the sacred tree of Demeter. The two figures in the temenos are set up in the open air, and are therefore significant, though they are not in their original position.

The existence of the figure of the bacchante is only by report, but its survival among the other figures in the temple is a rock at the entrance to the temple of Demeter. The claeon⁷¹ may be the only definite evidence of the existence of the figure of the bacchante.

the tablets of Pylos;
the laFagetas⁷². Tra
temenea belonging n
Gods⁷³. In 3 out of 4
Mycenaean temenea
found in connection
fore we must procee

In Mycenaean tim
of these the most com

Rectangular Altars
found by Blegen in t
It measures 0.64 by 0.

Its surface is covered
sequently this altar-b
been laid flowers and

A parallel to this n
by Tsountas in the s
(Fig. 17 p. 37). Two
jugs over a rectangu
seen a rectangular bu
29) found at Mycena
to be seen on a carnel
tsi-Myrsinochorion⁷⁷
flowers (lilies) on a s

Sacred horns standing
can be little doubt tha
ve that its façade is o
quality forms the cha

However, the
of depicting
the altar or

(Fig. 20 p. 40) found by the middle of the lar altar su-

The existence of such structures is indicated by the complete uncasing of a circular structure, placed at the side of the temple of Hera at Mycenae (Pl. II, Δ) and consisting of earth rising some 1.50 m. above the foundation of porous stone blocks. The wooden structure was covered with a thin layer of earth, and the floor of the temple was built on the gem from Rocca di Giano, on which offerings could have been placed. It was preserved *in situ*.

We may now note another type of structures of clay coating found in the form of small bowls from the floors found in the temple of Hera at Mycenae. A well preserved example, “the bowl of the idols”⁸⁴ (Fig. 11), diameter 0.30 m., was found in the temple of Hera at Mycenae. A well preserved example, “the bowl of the idols”⁸⁴ (Fig. 11), diameter 0.30 m., was found in the temple of Hera at Mycenae. A well preserved example, “the bowl of the idols”⁸⁴ (Fig. 11), diameter 0.30 m., was found in the temple of Hera at Mycenae. A well preserved example, “the bowl of the idols”⁸⁴ (Fig. 11), diameter 0.30 m., was found in the temple of Hera at Mycenae.

Round Altars. In the temple of Hera at Mycenae

That the altar of Te
House of T
of rooms T
the earth w
production
of sacrifice
carved on g
Mycenae, t

rows of animal heads
gold ring No. 7 (Fig.
are represented, pres-
ry. On a gem from
heads⁹³ (Fig. 24 p. 4
an animal is to be seen
and above its back
animal was carved a
No. 26 of Mycenae a
is carved a standing
Two heads of a gr
belly is the leg of an
which is placed a dou
grave of Mycenae an
Heraeum⁹⁶ (Fig. 15 P
seen on a gem from

All these represen-
examples, prove tha
from what was presen
mal bones, we may as
victims but perhaps
flame. They farther I
the victims to be use
they may have used
like, since such offerin
Of course, on those ta
the Gods along with
the human beings be
formed part of the t
perhaps were placed
from Routsi-Myrsino
feeding the priests eng
and in the shrines of

To the groups of th
in the megaras of the

14

of the occupied halls, but the needs of the temple were met by the circulation on the sides of the porticos, their semi-

Altars with Griffins.—The most important tablet found at Mycenae (Pl. VI). Of course it is not the original of the Lion Gate, but it is the best copy.

Thus on a pithos from the Lion Gate, curved sides, common height, way are represented the front paws

The relation of these works to the size of their subjects is very great. On a pithos from the Lion Gate, curved sides, common height, way are represented the front paws

kylikes, evidently placed even those of commanding. An example was of a private house at the summer of 1975. time of the discovery ers, of fruit and other piety and worship in

Cairns and mounds is pictured on the gold ring. We find a similar pile tholos tomb of the I animal-headed daem liquids over an altar stones, or cairns, were in settlements. This is

On the gold ring N an altar made of earthing to the Mycenaean if survival were possib

altar, Paus details, the features; and increased in two columns the conclusion of earth po

Here we and shrine; it seems to the sacred

The exist been noticed itive people dance, would prayers. U In rare occa cally placed gold ring fring on either “fleur de lys” in the role griffins and

There can features of even in assoc connected dances. The in the course uproot the on fact. In t

the hand of the dancer
that must be conceived
man is dancing. Even
does not grasp the tree
being grasped by a woman
open market and now
of that ring, however,
it is assumed that this
is for the benefit of
identity of the woman
been done thus far at

The bending of the
times, was due to the
carved. Thus, on the
and its branches carved
is present in the com-
case of the palm tree
gem¹¹³ (Fig. 30 p. 48)
that the pulling of branches
proved by the repres-

On a steatite gem
the way in which trees
p. 53). Three men are
beyond which are to
to be turning¹¹⁴.

Branches were some-
of adoration. These
trees in that their en-
trees to a good height.
Vaphio we find two
over three branches and
a flat topped element
an altar with incurved
manner and on the g

secured on

Branches
mons on the
the seated
libation jug
while the b
as well as t
the temend
indicated a

In a num
as the colu
p. 11), and
graves of C
true that E
“represent
already tha
cannot repr
ship¹¹⁸. Ho
blature, app
of baetyls, l
ed on the g
section of t
from grave
front of colu
divine presen
standing fre
(Fig. 37 p. 5
resentation.

We have

ion found by Wace
p. 55). The column
bous capital were pl
the other; on the up
crouches a lamb, peri
the two pairs of horn
Nilsson compares to
ever, these dots were
If the dots stood for
horns would have be
gold ring No. 14 from
ed two rows of anima
by a line of dots. In a
were separated by a
on the clay impression.

At this point we must
tar of Lykaian Zeus,

On the bezel of Gob
cenae and on the pain
Γ (Pl. VI) we find re
istic feature is the fig
the amethyst gem in
eight shield surmount
side of the shield are
are to be seen feet¹²³.
on the painted tablet
representation of a "pal
shield plays an impo

The question whether
element in late Myce
or whether in fact it

scholars for figure-eight ladium" and vinity in a shield was whom Rein clear proof words, they of adoration that hoplo shield was meaning¹²⁵

As it is well known in the works of ancient hunters using shields of the Vaphio type, it was replaced by the remembered on. It is also an artistic element at Knossos in the Palace area of the

As a decorative section of the XVIII). The similar one in the so-called figure-eight shaft grave shows that the shield was to contribute to the shield would

a figure-eight shield backwards and to a quoted here do not sentations to be found out the world¹³⁴, but shields were carved in

in which we find a series of representations of shield and spear, and also of shield and sword. In the first case, the shield is always represented as being held in front of the body, and the spear is always held behind it. In the second case, the shield is always held in front, and the sword is always held behind it. This shows that the shield was used for defensive purposes, and the spear or sword for offensive purposes. The shield was a defensive weapon, and the spear or sword was an offensive weapon. The shield was used for protection, and the spear or sword was used for attack. The shield was a symbol of protection, and the spear or sword was a symbol of attack.

Even if animals in the bronze protection of were added as a religious offering from Mycenae three women. Certainly one of the women dedicated the bronze protection and

Amulets from various by Blegen meaning a and protection.

A large used in many halls of the of LM Ia of the pair as the "symbol that the shipmist "the symbol that of Knossos" tive as it is exclude the of Persson."

Among the cinae are numerous fragments which variants of friezes immediately preceding was not

proximity to the Cul-
West Cyclopean Wa-
that of the East Win-
originally called, bring-
that it was used by
position far from the
that it was not the d-
of Mycenae, of the "l-
been an appropriate
slope, near the store-
priate residence for a
frescoes were found a-
of a peaceful and ev-
holding in her hand a
master of that build-
of Mycenae lived ne-
splendor and an imp-
entire building comp-
part of which was ta-
functional character
sequently the frieze o-
and achievement but

We could suppose
was employed an ar-
hat case it would be
tural question why a
use of military person-
artistic merit were a
remembered as defen-
of the shields in the
with evident religious
these considerations i-
years of the frescoes a
meaning. And if to th-
plaster tablet from Te-
the figure-eight shield

was worshipped
of the objects
of the shield,
from which
wonder, to
tations, than
of the figure
ing her pre-
element as

In connection
interest. The
of Knossos
that area.
(Pl. XIX).
those rosettes
tral zone of
In reality,
small rosettes
have filled
Mycenae ne-
ed in a song
gives the impression
horns adored
find on the
possible to
the shields
on the pain-

Evidently
sentation of
cate the sac-

Actual exam-

temples excavated to
fact very few pieces
of Pylos, Blegen found
of a wall of late Mycenaean.
Almost half of a painted
of the site at Gla¹⁴⁷
be remembered that
nowhere have been p

As we have repeated
roofs of shrines and
and gems¹⁴⁸. As a rule
sitions of temenea. It
of, have not been fo
Thebes¹⁴⁹. And this
Palace of Knossos the
In the fresco uncove
on the entablature of
not found in the Pal
ago, and in the so-ca
que on which are en
paws on the capital of
structure decorated by
sented on a krater fro
from the terracotta la
but they are of impo
LH III B times.

In rare works of art
horns are rendered
similarities to the so-called
ies of this motive is
palaces (Mycenae, Pala
of the Goddess holding
Center of Mycenae).
painted anthropomorphic
in the loft of the "room
with it, will place it in

are missing
its top was
brought ov
composed n
we find twc
number and
the artist m
that the ele
It should ne
originally n
entire diam
hold liquids
other practi
it was to be
as an idol. I
the Idols" h
seem to hav

Terminat
with horns
branches ad
horns of cor
ed over shri

Often end
sacred colun
tion of Picar
ed the birds
accompany
phany in the
the end of th
Gods transf

the Gods we find Ath
of men (*Iliad* H, 59
the form of a bird (C
occasions, one in the
Iliad (M, 219 ff. and
an omen, was disregarded
ways the companion
eagles perched on the
be explained if we now
Mycenaean tradition
historic period when
that tradition.

Often enough such a central position in the religion presents problems which will be solved with these problems of Mycenaean religion when we shall have examined the Mycenaean Age.

It is often stated that the Mycenaean religion. There can be no doubt. Years ago it was said that "the real sign of Minoan civilization and the crescent moon were the same purpose in the Minoan double axe as in the Mycenaean." In the same period in which major changes were taking place under strong Minoan influence in the graves of Mycenae and elsewhere, the double axe between the two heads of Minos was used for the decoration of the palaces at Knossos and Evans admitted that

Nilsson, on
significance
the double
association

Vase painting
first half of
small works
ready seen
menos on the
from the Vases
Helen Thorburn
and to the
axes are repre-
515 of Kairos
Crete. On the
rinatos, double
masons' marks
temenos of
the relation
area and its

This enigma

aean area is

of double axes

Minoan Crete

land after the

It should be

the cult object

the 12th century

of the Double Axes

found in the

Tiryns, Pylos

painting found

Loggia is repre-

windows, Etruscan

stuck on the top of objects the structure noted that "it is doubtful if it is a shrine at all"¹⁶⁸, Mycenaean shrines indicate that the objects painted, that is better presentations of figures places the fragment in decorative elements standing their religious principles on our problem were in evidence in

We must mention, of stones in the acroteria and 0.20×0.19 m. at a shaft supporting an offering from Crete, scholars

With a definitive, almost unique, Double Axe of the Greek type itself"¹⁷⁰. Unfortunately, Double Axes cannot be proved that Double Axes stand on pyramidal bases, even though upon vases are secured from the Palace of Knossos, secured on a base considerably larger than the instances in which Double Axes stand in land Greece, the shape of a base¹⁷³. Besides, the conjecture. The half column from the so-called Tomb of King Minos already seen that braided cordments of worship. Of

On the gold ring of the double axe stand on three-partite base.

be provided
shields used

Victory. He

was only us

of the idol .

itself of My

area of the

must also r

established.

chest by on

been left of

Mrs. Imi

upright sha

painted on

Unfortunat

part of the

Double Axe

double axe,

for a double

is possible t

of a tree, a

placed on t

on the Ialy

double axe

palm tree, i

axe on the h

The stand o

to the trunk

tween the sa

chorion, bu

mna¹⁷⁸. A

painted betw

that “the w

precinct”. M

been suggest

Argive Hera

ning and a continu-
trees between the sa-
is therefore possible
was placed between
There is another
that the Agora Krat-
its possible provenan-
clay does not seem t-
its designs present s-
were placed in LH I
was imported from E-
noan prototypes or
where a Minoan set
Mycenaeans, is in t-
the double axe on th-
regular double axe
horizontally by their
of the vase painter c-
duce an artistic patt-
which the structure is
of temples or even a
from which the vase
double axe in Late H-
ing. At any rate the
the Double Axe in th-

The enumeration o-
land of Greece prove
emblem of Mycenae
least from the end of
Age from 1400 to ab-

Summarizing the architectural remains of the last period in houses, and even in temples. Within their atria often stood altars which served for sacrifices; and those unengraved ones which are found in the Volos temple.

The temple of the Volos was incorporated into the

The architectural remains indicate that the temple was built to form the nucleus of a larger structure, by statements made in the inscriptions mentioned¹⁸ in the temple of the Volos. To it led a staircase, which ascended a platform, and from which it presents an elevation. It was surrounded by a portico.

existence in the palace. Temples and altars were removed from the Palace. C

rites pertaining to familiar rites performed before could confer no

Again Nilsson suggests and Hellenistic period of the hill may prove a temple which was s riod. That on the sun temples in Historic t shrines or temples is On the summit of th Geometric Period than ely the Palace. The structures in both cases geometric times. If we

considered sacred and how can we explain the sacred area of the Patriarchal period would have consequently chosen naturally

temple first
able terrain
we may no
ed by T. L.
the acropol
not altogether

Nilsson a
cenaean Pe
archon in c
tablets of P
leus as it is
supreme ru
And so, if t
preserved in
riod, then t
not archon-
kingship in
official “bas
the rights an
high priest.

plained. Ho
Age nor wa
the rise of t
ship to the
has it, paec
the suggeste
times based
evidence no

The texts e
hood in My
the la Fageta
the priests l
Gods¹⁸⁸. It i
ing attendan
ters¹⁸⁹. Now
at some dista

It was assumed that
is, however, remarkable
ship, the most characteristic
was not among the

neolithic times to the
was found of its use fo
true for the cave of I
religious rites in Myc
rites in the Historic E
permit conclusions as
Of course, future disc

religion of
however, w
ligious sym
some gold p
by horns of
pearance of
mainland. I
when the C
contact with
borrowed fr
divinities, t
ancestral be
sacred char
long to the
shrines also
the temples
thus the ter
rectangular
erection of
Cretan patt
The altars w
umns, the f
elements im
representing
the Cretan
is typically
tume they
closed dress
ritual of tha
noan costum
activities; a
abundant, w
controlling
tural people
the Minoan
tility, of univ

of the mainlanders
ed religious notions

It is not certain
though such must ha
paethral areas was
not beyond probabil
speaking Indoeurop
sanctuaries even bef
now note that in th
art we do not find ho
This absence may i
hypaethral sanctuari
that the low rectang
found at Mycenae, f
cular hearths of My
hearths that in Greece
times immemorial.

One important ob

We find a number of
and of fertility on w
late Mycenaean time
mainland. There can
was introduced to th
to the representation
of a Goddess of wild
Crete. Representatio
in Mycenaean times,
sian tablets. This lac
why, since the Myc
of some Goddesses at
tation of male Gods.
Minoan religious icon
of a male God which
young male God in M

in an inferior
apparently,
Gods. And
create the t
they found n
using eleme
weapons suc
antagonistic

Modern re
of Sir Arthur
gion. It is pr
to base an a
people of Gr
many *lacunae*
excavation,
in the near f
in Mycenaean

ΣΥΝΤΟΜΟ

ΣΥΝ

AA

AAA

AE

AJA

AM

Arch. R.W.

BSA

Corpus I

Δελτίον

"Εργον

Hesperia

Jahrbuch

JHS

KARO

ΜΑΠΙΝΑΤΟΣ-ΗΙΡΜΕΡ

ΜΥΛΟΝΑΣ 1966

NILSSON

ΠΑΕ

PALMER, Interpretation

PERSSON, Religion

PM

134

Pylos

VENTRIS-CH

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ — INTRODUCTION

1. Πραγματεῖαι τῆς
WILLIAM TAYLOUR,
2. Sir ARTHUR EVANS,
JHS 21, 1901, σ. 99.
3. MARTIN P. NILSSON,
Greek Religion, Lund
4. CH. PICARD, *La Religion de l'Antiquité grecque*,
Religion of Greece in Early Ages.
5. BOGDAN RUTKOWSKI,
6. A. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ,
und Mykenischen Siegel,
und Mykenischen Siegeln
πέμπωμεν τὸν μελετητὴν
σφραγιδολίθων.
7. NILSSON, σ. 5 - 7.
8. G. E. MYLONAS,
(=MYLONAS 1966).
9. M. VENTRIS-J. CHADWICK,
(=VENTRIS-CHADWICK,
Tablets of Pylos, Salamis
Greek Texts, Oxford 1950).
10. NILSSON, σ. 10 κατά την
1973, σ. 358 - 359.
11. NILSSON, σ. 5.

ΠΗΓΑΙ — SOURCES

12. Βιβλιογραφίαν ὅρατε
εἰσηγητικῶν φράσεων της
τῶν VENTRIS-CHADWICK,
σ. 51 - 53, MERIGGI, 6.
MYLONAS 1966, σ. 159.

13. Πλὴν εἶναι ὁ δεύτερος λεγομένην πανῶν μὲ παράστων δὲν φαίνεται.

14. Οἱ ἀμφοροὶ (EVANS, Evans δακτύλιον του Μουσεῖον 'Αθηνῶν 171 καὶ CHAPMAN δακτύλιος εἰς τούς τους).

15. KARO, 49, ἀρ. 33, 3.

16. "Ορα τὸν

17. Ἡ σηματοποιητική κατασκευάσματα διδονεῖ εἰς αὐτὸν τούς τους μυκηναϊκούς γεῖα γίνονται.

18. PERSSNER, 19. Ἐν ἀντιθέσει τῶν ἐκτύπων.

ἀποτέλεσμα τῆς του εἰς μυκηναϊκούς γεῖα γίνονται.

20. Εἰς τὰ λιονταρικά πλησίον τοῦ δεύτερου δεθῆ τὸ δακτύλιον τοῦτον.

21. ΙΑΕ 1900, λίθοι καὶ σφραγίδες της Κυκλαδικής Αρχαιολογίας XII, σ. 705).

ΝΑ·Ι·ΣΚΟΙ —

22. H. SCHNEIDER, ἐκ τοῦ τάφου Λαζαρίου σμάτων τούτων.

23. EVANS, PM II, σ. 59.

24. AE 1900, 1029.

25. ΤΣΟΥΝΤΑΣ, *Mv*
κὸν Μουσεῖον, ἀρ. 2853
"Ορα καὶ EVANS, TR
καὶ 175.
26. ΤΣΟΥΝΤΑΣ, *RA*
ἀρ. 108. Διαστάσεις σφε
Religion, ἀρ. 14, σ. 59
27. Ἐθνικὸν Μουσεῖο
μ. PERSSON, *New Tom
ligion*, ἀρ. 5, σ. 39 - 4
28. *Δελτίον* 19, B2 (σείου 107.
29. *Antike Gemmen*,
εἰκ. 64. Ὁ Evans καὶ
Persson σημειώνει ὅτι ἡ
30. *Corpus V*, 1, ἀρ.
83 καὶ *AA* 1939, σ. 23
31. LANG, *Pylos II*,
32. LANG, ε.ἄ., πίν.
33. *Archaeology* 13,
"Ορα καὶ τὸ κεφάλαιον
34. C. W. BLEGEN,
ry, σ. 422. Ὁ BLEGEN
θεμέλια τοῦ ἀνακτόρου
35. K. KOUROUNIOT
the Eleusinian Mysteri
36. Ὁμηρικὸς "Υμνος
37. Τὰ εἰς τὰ θεμέλια
μέγαρον ἐκτίσθη πρὸς τὸ
τῆς Δήμητρος ἀναφέρει :
38. J. CASKEY, *Hesp
Archaeology* 15, 1962, σ.
39. *Tὸ Θρησκευτικὸν
τόμος* 33, 1972, σ. 16 καὶ
71, 1951, σ. 254 - 255.
40. Δὲν διεσώζοντο ἦ
41. Πραγματεῖαι Ἀκα
42. ΤΣΟΥΝΤΑΣ, *ΠΑΕ*
τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ ἀνοιγμα
43. Lord WILLIAM
κε.
44. «Filled with a gre

δ ΤΑΥΛΟΥΡ, A

λούθησα προσε:

Μυκηνῶν ἡμερ

αύτοψίας. Ἡ ἀ

μαθητῶν, χωρὶ

προσεκτικῆς φ

Elizabeth Wa

ἀνασκαφὴν τοῦ

των τμημάτων

45. Ὁ τριγ

θέαν, ὡς ἐδέχθ

μησις σκληροῦ

ὅταν ὁ βράχος

Οὔτως οἱ προε

μένην «gallery

διὰ πηλοῦ καὶ

«Οἰκίαν Τσούν

εῖς τὸν τριγωνο

ῦπερφόν δωρ

ἀπὸ ἐπερχομένο

ἀνευρεθὲν ἐπὶ το

ἔφερε κλῖμαξ ὅρ

κεχρισμένον τοῦ

‘Ἡ εἴσοδος αὕτη

46. Τὸ εἴδω

and forbidding

tall figures, an

jaw. Her nose

thal-type brow

ἀποδεικνύει τὸ

τὸ ὑπερφόν δωρ

ἀπὸ ἐπερχομένο

ἀνευρεθὲν ἐπὶ το

ἔφερε κλῖμαξ ὅρ

κεχρισμένον τοῦ

‘Ἡ εἴσοδος αὕτη

47. Πραγμα

48. FRÖDIN

σ. 112 - 113 κα

διπλοῦ πελέκεω

49. NILSSON

50. M. N. V

51. Χαλκοῦ

κηνῶν, τὸ ὅποιο

περίπτωσιν τοῦ

κηνῶν. "Ορα καὶ ΜΥΛΩΝ
ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, 'Υστεροί,
σ. 51 κέ.

52. H. GALLET de
σχέδιον B καὶ σ. 93 ὥς

ΤΠΑΙΘΡΙΑ ΙΕΡΑ -- ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
53. 'Εθνικὸν Μουσεῖον
ὑπὸ τοῦ SCHLIEMANN,
1900, πίν. VIII, ἀρ. 1.
οἵς καὶ δὲ NILSSON (σ. 22), δὲ διποῖος λέγει ἐσφαλμένος
HIRMER, εἰκ. 207 β. "Ο

54. 'Η ὑπόθεσις τοῦ
ἐσωτερικὸν τοῦ μεγάλου
ὑπῆρχεν ἐκεῖ ὡς ἡ Ἱερὰ²
εὐσταθεῖ. Αἱ γυναικεῖαι
καθημένη γυνὴ ἀπεκλήθη
Θεὰ Ύγείας, Δημήτηρ καὶ
γυναικεῖς ἀπεκλήθησαν Ν
PM II, σ. 339 κέ.). Αἱ καταστάσεις
41, 1937, σ. 411 f. Κεφαλή
ἔχομεν καὶ ἐπὶ τῆς σφενδόνας
σαυροῦ Δροσινοῦ. Διὰ βούλησης
δικτωσχήμου ἀσπίδος ὅρος

55. ΠΑΕ 1886, σ. 7
σ. 129 κέ. NILSSON, σ. 22
πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς σφενδόνας
θυμὸν 7 (εἰκ. 12).

56. 'Εθνικὸν Μουσεῖον
0.0255 μ. EVANS, ΤΡΟΧΟΙ
τῶν τελειῶν, κατόπιν εἰς
Religion, σ. 62 κέ. καὶ
ΣΑΚΕΛΛΑΡΑΚΗΝ, AE

58. 'Εθνικὸν Μουσεῖον
0.0215 μ. AE 1889, σ. 1
σ. 140 κέ. PERSSON, R

59. ΤΣΟΥΝΤSON, *Religion*,
60. ΜΥΛΩΝΑ
νεκροταφεῖον της θησείσεως τῆς Μιλήσου
61. ΤΣΟΥΝΤ
Antike Gemmen und Religionsgegenstände, σ. 37
62. FURTWAHL,
312 c, ὅπου ἀκούεται
63. FURTWAHL,
εἰκ. 53. *PM I*, σ. 172, ἀρ. 4.
64. EVANS,
σ. 277, ὅπου δένδροι πάντα
left is certainly a tree, while
with on the one hand
MER, σ. 122, δένδροι
65. Αἱ παραπομπαὶ σεως δένδρου φαντασίας σκαφέντος ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ
66. Τοῦτο δένδρον
67. Ὡς δέχονται
Nilsson.
68. ΣΠ. ΙΑΚΩΒΟΥ,
σ. 191 κέ., εἰκ. 10, *in the Bronze Age*
69. Ὁρα καὶ σεῖον Μπενάκη,
στασιν ἀνθρωποι
70. R. DEMARÉ,
1926, fasc. 3, σ. 10
71. *AE* 1892, p. 10
72. VENTRIS,
73. Ὡς τὸ τέλος λεάγρου καὶ Αἰνείας
δα, B 695 - 696

λεως. KARO, πίν. CXX

81. Ἡ ἀπεικόνισις τῶν σφενδονῶν δένδρων καὶ οὐ ἐπακολούθημα τοῦ

82. BLEGEN, *AJA* 5
ἀρ. 9a, b. *Corpus I*, ἀ.

83. ΜΥΛΩΝΑΣ, *Tὸ Ε-*
'Αθηνῶν, τόμος 33, 197

84. Διὰ τὸν μονολιθικὸν δωματίου τῶν εἰδώλων πίν. XI καὶ *PAE* 1973

85. TAYLOUR, *Antiq.*

86. ΜΥΛΩΝΑΣ, *Tὸ Ε-*
σ. 122 - 123 καὶ πίν. 1

87. Ἐδημοσιεύθη τὸ
455, εἰκ. 380.

88. EVANS, *TPC*, σ.
42, εἰκ. 17.

89. SCHLIEMANN, *M-*
σ. 11. DÖRPFELD εἰς *S-*
NOMON, *De profusione*
'Εταιρείας, τόμος 21, 19

90. "Ορα ἀνωτέρω σ.

91. "Ορα τὴν περιγρα-

92. SCHLIEMANN, *M-*

94. *AE* 1888, σεις: 0.022
95. *AE* 1888, σεις: 0.022
96. KAR 1888, σεις: 0.022
97. "Ορατός είναι το πλάνο της θερινής ημέρας σεις: 0.022
98. VEN 1888, σεις: 0.022
99. 'Ανωστού, Εθνικό Μουσείο, Αθήνα, σεις: 0.022
100. 'Εθνικό Μουσείο, Αθήνα, σεις: 0.022
101. 'Εθνικό Μουσείο, Αθήνα, σεις: 0.022
102. *BSA* 1888, σεις: 0.022
103. *BSA* 1888, σεις: 0.022
104. *FU* 1888, σεις: 0.022
105. *WA* 1888, σεις: 0.022
106. BLE 1888, σεις: 0.022
107. *PAE* 1888, σεις: 0.022
108. *KOY* 1888, σεις: 0.022
- IEPA ΔΕΝΔΡΙΚΗ ΣΕΙΡΑ
109. Μετατροπή σεις: 0.022
110. Εθνικό Μουσείο, Αθήνα, σεις: 0.022
111. Εθνικό Μουσείο, Αθήνα, σεις: 0.022

καὶ 268, ὑποσημ. 20.

Dioscures au service

112. "Ορα ἀνωτέρ

113. "Ορα ἀνωτέρ

114. Ἐθνικὸν Μου

ber Tombs, πίν. XX.

115. Ἐθνικὸν Μου

ΤΣΟΥΝΤΑΣ, *AE* 188

116. "Ορα ἀνωτέρ

117. Ἡ γραφὴ φύ

μεν κλάδους. Τίρυνθος

KARO, *AM* 55, 1930

ΙΕΡΟΙ ΚΙΟΝΕΣ — S

118. Διὰ πλήρη με

245 κέ.

119. "Ορα ἀνωτέρ

120. EVANS, TPC,

Μουσεῖον, ἀρ. 2977.

121. WACE, *BSA* 2

ἀρ. 6246. Corpus I, ἀ

122. NILSSON, σ. 2

αὐτὸ τὸ ἀφήνει νὰ ὑπε

ΟΚΤΩΣΧΗΜΟΙ ΑΣΠ

123. H. LORIMER,

124. E. GARDNER,

125. NILSSON, σ. 4

φερομένων μελετητῶν.

126. KARO, πίν. X

σ. 142 κέ. Ἡ ὀκτώσχη

Ἐλλάδα, διὰ τοῦτο ἡ

τέχνης, ως π.χ. ἐπὶ τοῦ

127. LORIMER, ε.ἀ.

128. EVANS, *PM* I

129. WACE, *BSA* 49

130. KARO, σ. 99,

131. ΤΣΟΥΝΤΑΣ, *AE*

132. PERSSE
 133. Ἐθνικὸν
 134. Πλὴν τῶν παραδείγματα των 320, 591, 751, IX, ὅπ' ἀρ. 124
 135. Ἐθνικὸν
 136. BLEGE
 'Ο EVANS (*P. στάσεων ἐκ Κρήτης* ἀκόλουθον συμπλέκει Palladium in the possession, or a form, this eight-eyed Minoan eyes). τοῦ 13ου π.Χ. ἡ ὀκτώσχημος ὁ τισμὸς τῆς Κύπρου ὀκτώσχημοι ἀστραποῦ κακοῦ ἴδιότητα
 137. EVANS, μινωικῶν ζωφόρων
 138. PESSO
 139. G. ROD
 LAMB, *BSA* 25
 140. ΠΑΕ 1
 141. ΠΑΕ 19
 δημίας Ἀθηνῶν
 142. EVANS, στηρίζεται ἐπὶ τοῖς
 143. Παράβατοι *Mycenaean Pottery*
 144. Ἐθνικὸν ἀρ. 37 καὶ σ. 1
 IEPA KEPATA
 145. EVANS,
 146. BLEGEN
 147. "Εργον
 148. "Ορα εἰς

149. 'Ο Rodenwaldt
οψιν τοῦ ἀνακτόρου τῶν
150. *Antiquity* 43, 1
151. *BSA* 49, 1954,
VERMEULE, *JHS* 85, 1
7 f καὶ δι' ὅμοιώματα ἐν
die Gessittung von The
152. EVANS, *PM* I,
153. *Pylos* I, εἰκ. 6
τόμος 33, 1972, σ. 32 κ.
154. *Antiquity* 44, 1
155. Εἰς τὸν συνάδελφον
στίας διὰ τὴν πολύτιμον
καὶ τὴν προσθίαν ὅψιν τοῦ
μάτιον τῶν εἰδώλων (*An*
156. ΜΥΛΩΝΑΣ, Πρᾶ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΤΗΣΙΑΣ

157. PICARD, *Religionsgeschichte des Altertums*, 1927, p. 10.

158. NILSSON, σ. 491.

159. NILSSON, σ. 227.

160. KARO, πίν. XLII.

161. KARO, πίν. CLXV.

σ. 209.

162. "Ορα FURUMARI

ὑπ' ἀρ. 35.

163. *BSA* 39, 1938 -

164. WACE, *Chamber*

ριῶδες ἐκεῖνο σκεῦος εἰς γ

ἐκ τούτου ἀπεκάλεσε τὴν ἵ

ἐκείνου καὶ ἡ παραβολή τ

ὅφεις, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ φυ

νας 1966, σ. 152 κέ.

165. MAPINATOΣ, "Ε

Σῆμα κτιστῶν ἐπίσης εἴν

τοῦ ἀνακτόρου τοῦ Νέστο

166. P. PER
SANTERRE καὶ
Δήλου παράδει
167. EVANS
1911, σ. 228 κ
168. NILSSO
169. "Ορα π
170. WACE
WEBSTER, *Fro*
βάσιν αὐτήν, οὐ
171. NILSSO
- 8, 1901 - 1902.
- IV, σ. 290, εἰς
172. EVANS
173. "Ορα δ
174. TAYLO
175. *Agora*
176. "Ορα ἡδόνην τοῦ ὅποιον
ώς κίονος *fleur*
177. Ialyso
178. *Prosym*
179. Εἰς τὴν
καὶ διέμενον Κρήτην
εἰς Μυκηναίους
τοὺς χρόνους τῆς
180. Κατὰ τὸν
ἐπὶ ἀγγείων ἐκ τούτων
Εἶναι πρὸς τούτων
καὶ ἀπὸ τὴν ὑδρίαν
δυνατὸν νὰ ὑποτεθεί
εἰς τὸν κρατῆρα
- ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΑΤΡΙΚΗΣ
181. L. R. F
182. ΜΥΛΩΝ
183. ΜΥΛΩΝ
184. NILSSON
- ΣΠ. ΙΑΚΩΒΙΔΗ

ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ κονάοῦ δὲν εἶναι κάνυ μυκή

185. Ἡσως πρέπει νὰ
Th. L. Shear εἰς «'Αστ

ἔχει κατεύθυνσιν ἀπὸ Νό

186. NILSSON, σ. 48

187. Ὁ PALMER ὑπὸ^{μιᾶς} περιφερείας, *Interpr*

188. VENTRIS-CHADW

189. Εἰς τὰς πινακίδ

κλπ.

190. NILSSON, σ. 11

191. I. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
681, 685 καὶ 83, 1959,

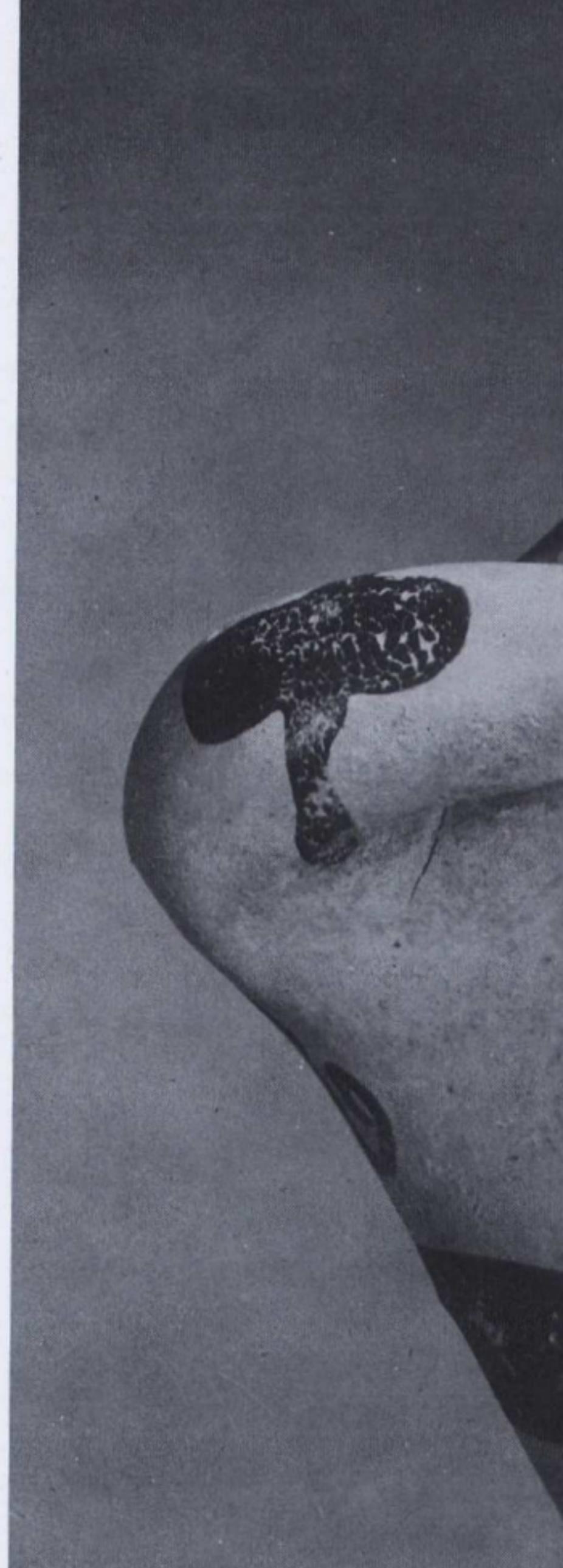
192. ΠΑΕ 1900, σ.

193. Τὰ ζωόμορφα ρυματά^{ἀναγόμενα} εἰς τὸ τέλος της πρὸς λατρευτικὰς τελετῶν
37 - 39.

194. EVANS, *PM* II,

II

ΠΙΝΑΞ Ι



Πήλινον εἰδώλιον ἐκ τῆς βορείου περιοχής.

Clay figurine from the north side.

Από

A, «

πλευρ

(φωτι

Mycen

(air μ

ΠΙΝΑΞ ΙΙΙ



Μυκῆναι. Ἐσα

Mycenae. Tem

ΜΥΚΗΝΑ·Ι·ΚΗ ΘΡΗΣΚΕ

Mυκῆναι. Πεταλόσχημος

Mycenae. The horse-shoe

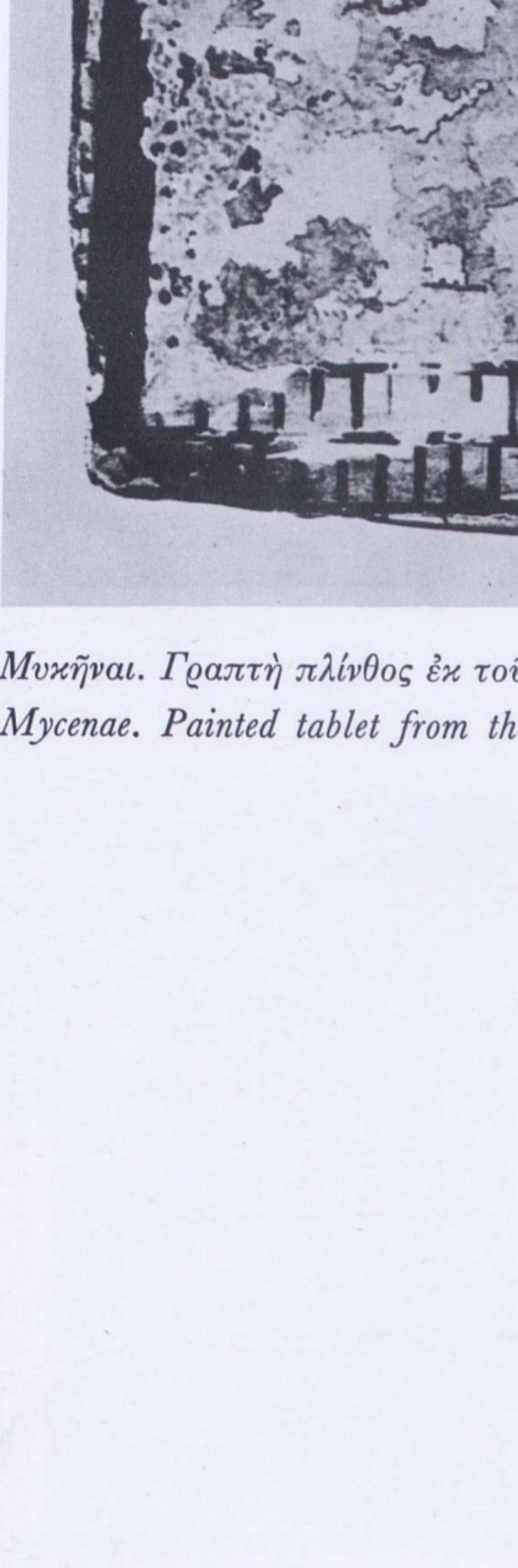


ΠΙΝΑΞ Β

YE III A-2 κρατήρας εκ
LH III A-2 krater fro



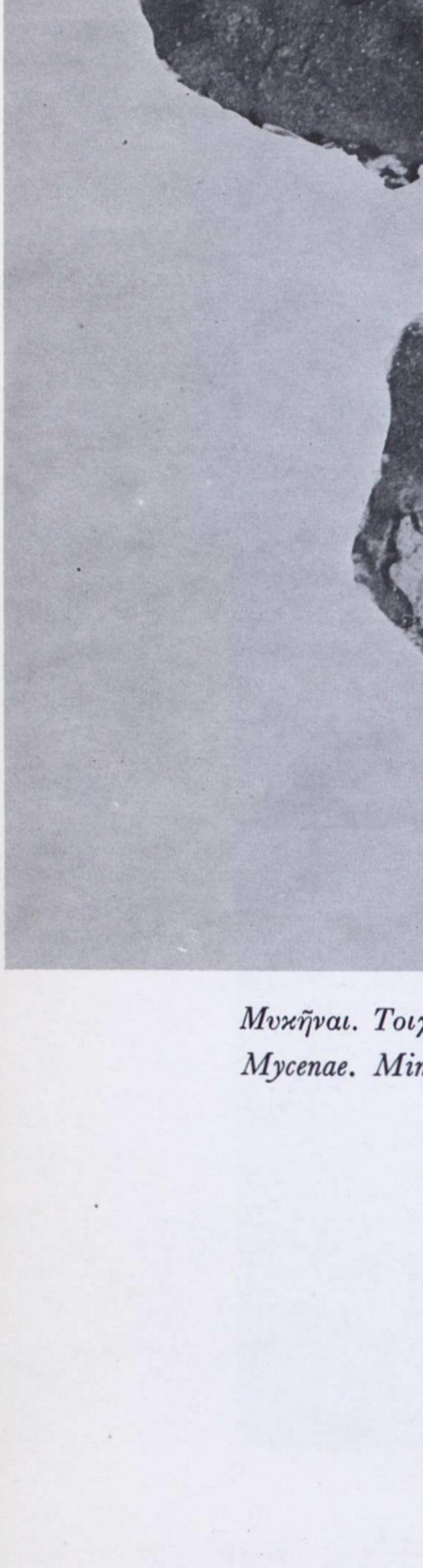
ΜΥΚΗΝΑ·Ι·ΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ



Μυκῆναι. Γραπτή πλίνθος ἐκ τοῦ

Mycenae. Painted tablet from the

ΠΙΝΑΞ VII



*Μυκῆναι. Τοιχός
Mycenae. Min.*

ΜΥΚΗΝΑ·Ι·ΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ



Μυκῆναι. Πήλινα ἀγαλμάτια
Mycenae. Clay statuettes from
(photographs by W. Taylour)

ΠΙΝΑΞ Χ



Mυκῆναι. Κατε-

B, πρόθυσις. I.

Mycenae. Remains

of earth. Γ, b.

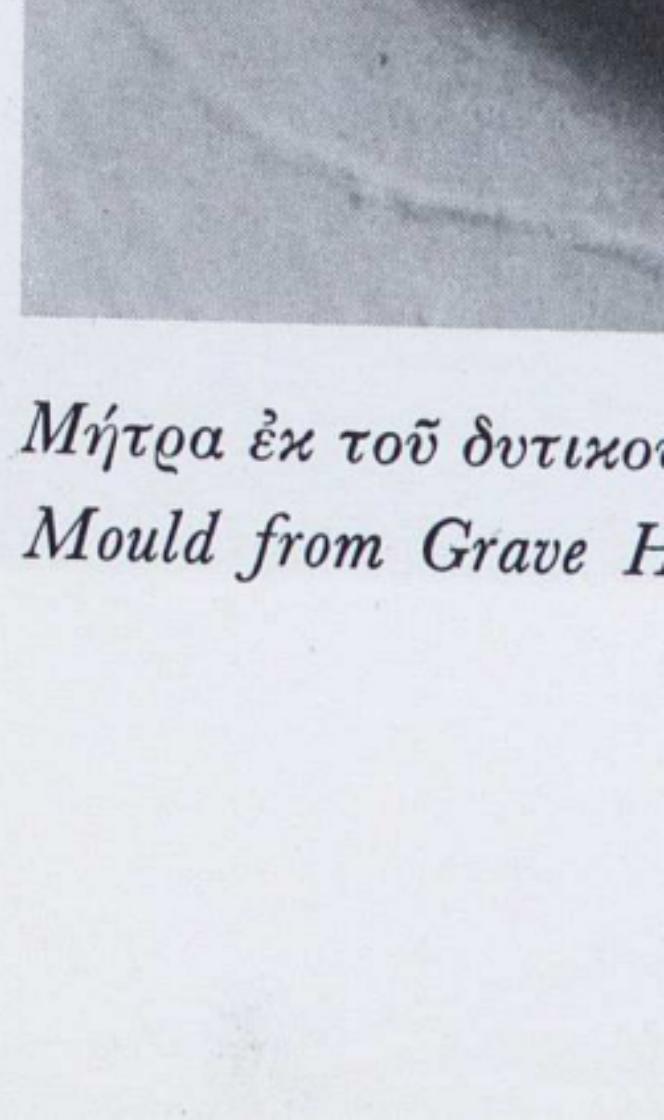
ΜΥΚΗΝΑ·Ι·ΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Μυκῆναι. Δωμάτιον B1. E, τε
Θ, κατάλοιπον θρανίου.

Mycenae. Room B1. E, rectangu
Θ, remnants of bench.

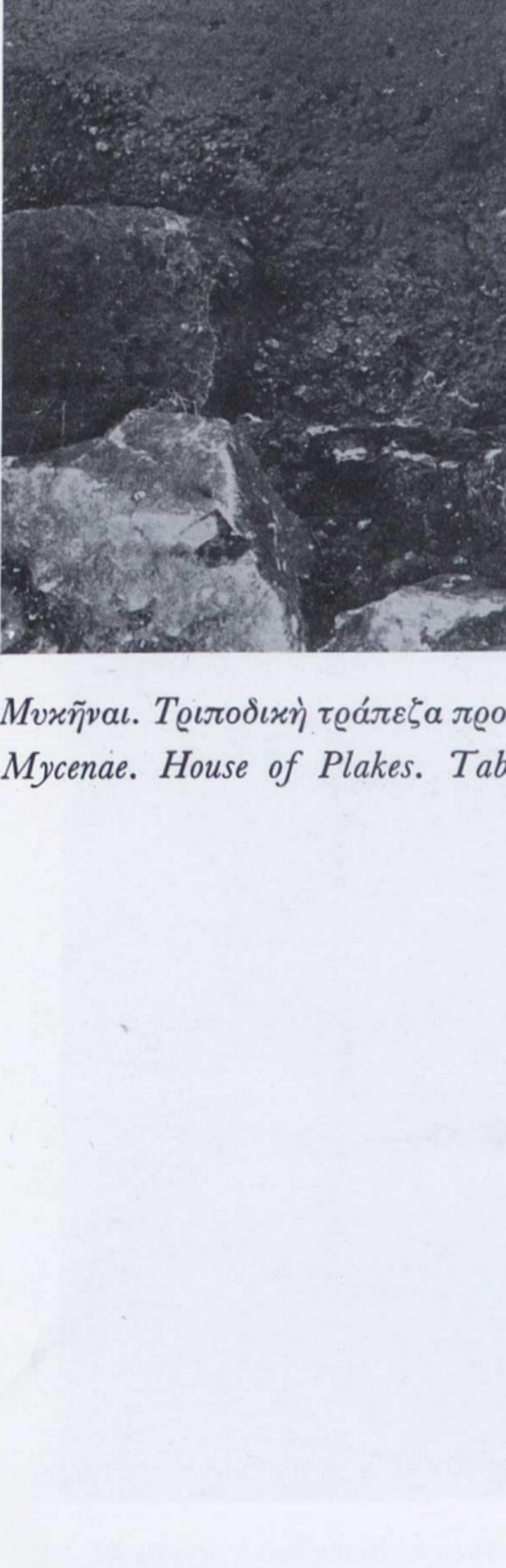


ΠΙΝΑΞ XIV



*Mήτρα ἐκ τοῦ δυτικοῦ
Mould from Grave H.*

ΜΥΚΗΝΑ·Ι·ΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ



Μυκῆναι. Τριποδική τράπεζα προ-

Mycenae. House of Plakes. Tab-

ΠΙΝΑΞ XVI



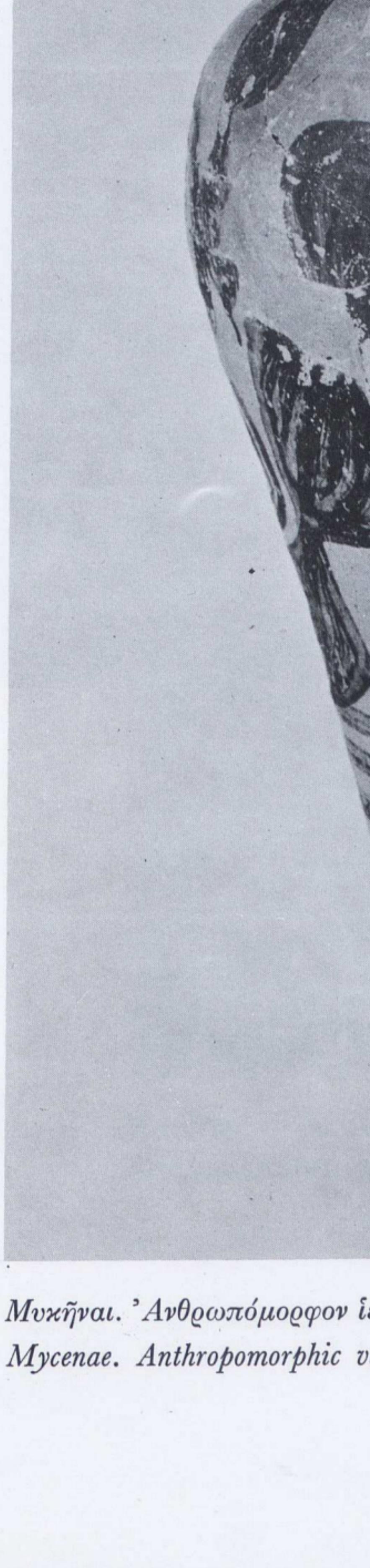
Μυκῆναι. Ἀνθρωπόμορφοι θεοί
Mycenae. Anthropomorphic gods

ΠΙΝΑΞ XVI



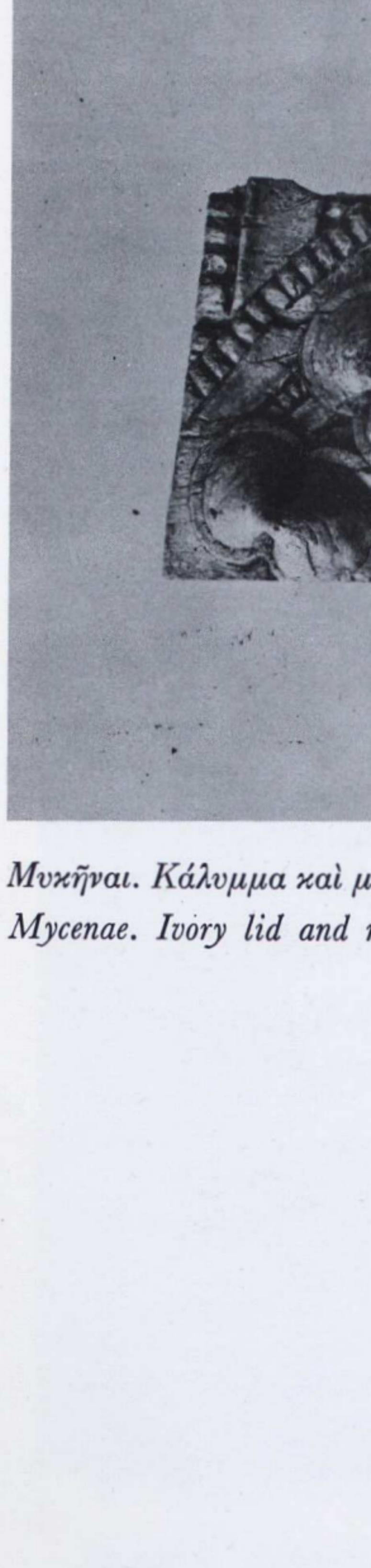
Μυκῆναι. Ἀνθρωπόμορφοι θεοί
Mycenae. Anthropomorphic gods

ΜΥΚΗΝΑ·Ι·ΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ



*Mυκῆναι. Ἀνθρωπόμορφον ἵ
Mycenae. Anthropomorphic v*

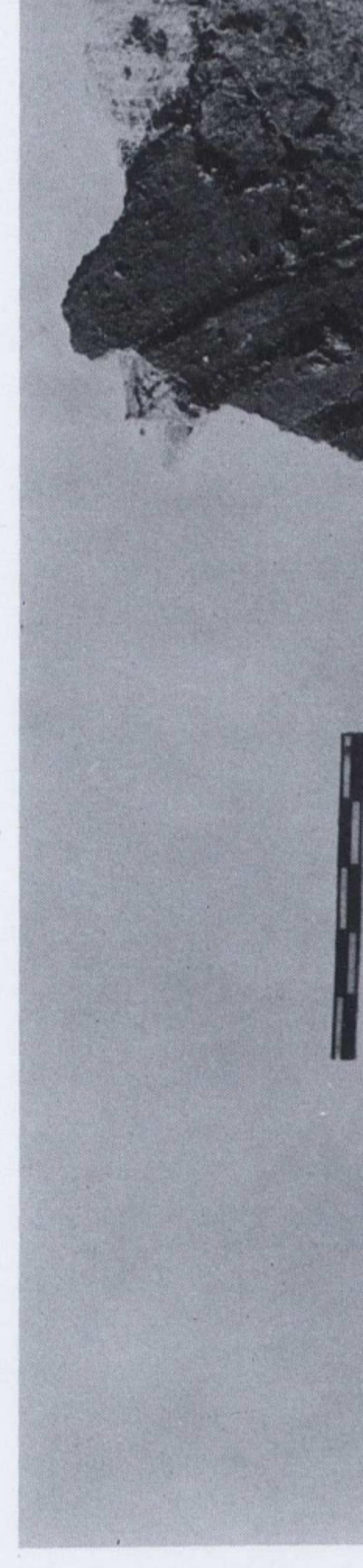
ΠΙΝΑΞ XVIII



Mυκῆναι. Κάλυμμα καὶ μ

Mycenae. Ivory lid and μ

ΜΥΚΗΝΑ·Ι·ΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ



Μυκῆναι. Ρόδαξ ὁ

Mycenae. Rosette a

